

Uusi valkaisulinja on vähentänyt jätevesien orgaanisten klooriyhdisteiden määrää.

VALKAISUN SULKEMISTA TUTKITAAN:

Tavoitteena yhä puhtaammat valkaisun jätevedet

Klooridioksidin käyttö kaasukloorin korvaavana valkaisuaineena Kuusaniemen sellutehtaan uudella valkaisulinjalla, 4-linjalla, on vähentänyt orgaanisten klooriyhdisteiden määrää sellun jätevesissä. Uuden koivua valkaisevan linjan ansiosta myös sellun vaaleus ja puhtaus, ovat parantuneet ja uutetaso on laskenut.

Sellutehtaan mäntylinjalla on kahteen otteeseen kokeiltu entsyymien käyttöä valkaisun tehostajana. Ensimmäiset kokeet osoittivat, että entsyymien ansiosta aktiivikloorin tarve vähennee noin viidenneksellä käytettäessä 30 prosenttia klooria ja 70 prosenttia klooridioksidia.

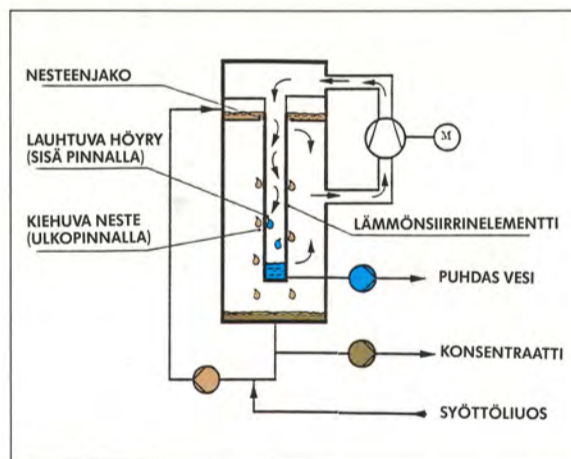
Valkaistaessa entsyymiesikäsiteltyä massaa kokeen toisessa vaiheessa ilman kaasuklooria päästiin mm. sellun vaaleuden osalta asetettuihin tavoitteisiin. Entsyymikäsitely ei kummas-

sakaan tapauksessa vaikuttanut massojen paperitekniisiin ominaisuuksiin. Sen sijaan orgaaniset klooripäästöt vähenivät sellutehtaan jätevesissä.

Vaikka nykyiset valkaisu menetelmät yhdistettynä tehokkaaseen jätevedenpuhdistukseen ovat jo nyt ympäristölle turvallisia, seurataan Kymmin Paperiteollisuus Oy:ssä tiiviisti valkaisu tekniikan kehitystä. Tärkein tutkimuskohde on valkaisun vesien sulkeminen ja talteenotto.

Alustavat kokeet osoittavatkin, että sellutehdas voidaan saada taloudellisesti kokonaan suljettuun kiertoon sellun laadusta tinkimättä. Jaakko Pöyry Oy on soveltanut kokeissaan Aquamax Oy:n kehittämää tekniikkaa, joka pienentää haihdutuksen kustannuksia.

Aquamax Oy:n alunperin meriveden suolan-

Väkevöittävästä liuksesta haihdutettu höyry johdetaan puhaltimeen. Puhaltimessa höyryn paine ja lauhutuslämpötila nousee, jolloin höyry voidaan johtaa lämmityshöyryksi haihduttimen samaan vaiheeseen. Prosessin ylläpitämiseen tarvitaan vain puhaltimen käyttöenergia, joka pienen paine-eron takia on vain 5-10 kWh haihdutettavaa vesitonnia kohti.

poistoon kehittämässä haihduttimessa puhdistettu vesi menee takaisin valkaisimon prosessivedeksi ja alkalinen jäteliemi palautetaan kemikaalien talteenottojärjestelmään. Haihdutusjännös hävitetään polttolaitoksessa.

Viikon mittainen koejakso sellutehtaalla on osoittanut menetelmän toimivuuden. Kymmene Oy:ssä jatketaan haihduttimen toiminnan tutkimista eri käyttöparametreillä sekä kehitetään laitteistoa edelleen.

Lomautuksia koskevat yt-neuvottelut alkoivat

Tilausten puutteesta johdusta tuotannollisista ja taloudellisista syistä on Kymmin Paperiteollisuus Oy:ssä jouduttu antamaan työntekijöitä koskeva lomautuksen ennakoimotus.

Ennakoimotuksen mukaan lomautus alkaa joulukuun 16. päivänä 1991 klo 06.00 ja päättyy tammikuun 2. päivänä 1992 klo 06.00. Lomautus koskee toteutuessaan noin 1500 sellu- ja paperitehtaiden työntekijää Kuusankoskella.

Lomautuksen ennakoimotuksen synnä on se, että sellun hintataso on ylitarjonnasta johtuen edelleen laskenut kansainvälisillä markkinoilla, todettiin johdon ja henkilöstön yhteiskokouksessa 28. lokakuuta. Hienopaperituotannon ylikapasiteetti on aiheuttanut tilausten vähenemisen ja paperinhintojen voimakkaan laskun.

Lomautusta koskevat yt-neuvottelut työntekijäryhmän kanssa aloitettiin 4. marraskuuta. Johdon ja henkilöstön yhteiskokouksessa edellytettiin, että toimihenkilöiden kohdalla saavutetaan vastaavat säästöt, jotka syntyvät työntekijöiden lomautuksesta. Toimihenkilöitä koskevat yt-neuvottelut aloitettiin 5.11. ja niihin osallistui Eija Kurto, Aleksander Schoschkoff ja Leo Suokas.

Johdon ja henkilöstön yhteiskokouksessa todettiin, että MG-koneita koskeva, marraskuun 4. päivänä alkavaksi ilmoitettu kahden viikon lomautus on voitu peruuttaa.

Tehdaspalvelun alaisina olevat yksiköiden kunnossapitoryhmät, lukuunottamatta rakennuskunnossapitoa, on siirretty tuotanto-osastojen alaisiksi. Järjestelyyn liittyvät organisaatiomuutokset astuvat voimaan 1.1.1992.

Repovesi-neuvottelut käynnistyivät

Kymmene Oy ja ympäristöministeriö ovat aloittaneet Pohjois-Valkealassa sijaitsevaa Repoveden aluetta koskevat neuvottelut. Tarkoituksena on ratkaista ns. ydinalueiden omistus.

Repoveden alue jaettiin viime vuodenvaihteessa työnsä päättäneen Repovesi-työryhmän ratkaisussa ydinalueisiin, erityisalueisiin sekä metsätalousalueisiin. Tällöin asetettiin tavoitteeksi, että ydinalueet palautetaan luonnontilaan, erityisalueille laaditaan niiden erityispiirteet huomioiva käyttösuunnitelma ja loppuosa jää metsätalousalueeksi.

Ydinalueilla, joiden omistussuhteista nyt neuvotellaan, Kymmene Oy:n maita on noin 500 hehtaaria. Maankäyttöjohtaja Vesa Moision mukaan vaih-

toehtoina ovat alueiden myynti tai vaihtaminen toisiin alueisiin siten, että osa metsien arvosta korvataan rahana. Molemmat osapuolet ovat määritelleet alueiden metsätaloudellisen arvon.

Neuvottelut jatkuvat marraskuun lopulla ja tavoitteena on päästä ratkaisuun lähikuukausien aikana. Samassa yhteydessä on tarkoitus ratkaista myös Repoveden alueen rantojen suojeleuohjelmaan kuuluvien rantojen korvausasiat.

Kaikkiaan Repoveden alueella yhtiön maata on reilut 2 500 hehtaaria.

15.11. 1991

■ Kiinteät jätteet. Sivu 2.

■ Puhelinvaihteet yhteiseen verkkoon. Sivu 3.

■ Konsernin tulos heikkeni. Sivu 4.

■ Keiteleen kanava muotoutuu. Sivu 6.

■ Saksassa tiukat säännöt pakkausten käsittelyssä. Sivu 9.

■ Suunnitelmallisuutta henkilöstön koulutukseen. Sivu 10.

OTA TÄSTÄ JA SELVÄÄ

"Talouspolitiikkahan on aina väärää, kysymys on vain siitä, kenen kannalta ja miltä kannalta. Parhaimmillaankin talouspolitiikalla aikaansaadut tulokset ovat aina joltakin kannalta katsoen väriä. Myös se, että aina yksi aihe pyrkii hallitsemaan keskustelua, on omiaan johtamaan siihen, että vähemmän hallitsevat näkökohdat uhkaavat jäädä huomiota vaille.

Mutta vaikka talouspolitiikka periaatteessa onkin väärää, on silti pyrittävä siihen, että se olisi kokonaisuutena ottaen mahdollisimman vähän väärää, ja että tärkeimpinä pidetyt talouspoliittiset tavoitteet tulisivat tavoitetuiksi vähemmän tärkeiden kustannuksella. Näin ei kuitenkaan suinkaan aina käy."

Kukapa muu olisi suomenkieltä ja asiaa osannut ylläolevasti kierrättää kuin **Mauno Koivisto** esipuheessaan teokseen "Väärää politiikkaa" (1978).

Koiviston vaikeaselkoisuus ei silti estä hänen ajatuksen juoksunsa terävyyttä. Parhailaan elämme näet aikaa, johon Koiviston filosofia pätee. Hallituksen ja Suomen Pankin **vaihtoehtomaksi julistama talouspolitiikka** on saanut vastaansa myös muista vaihtoehdoista harkittuja ratkaisuja. Kun pyristellään Kalevi Sorsan tupo-sopu -esitystä vastaan, joka puolestaan on vain luontainen ja johdonmukainen jatke kesäkuiselle ecu-päätökselle, kyse on juuri Mauno Koiviston tarkoittaman väärän ja vähemmän väärän talouspolitiikan mielipide-eroista.

Perustuslaista olemme oppineet, että hallituksen on nautittava eduskun-

nan luottamusta. Nykyisessä, reaaliajassa elävässä maailmassa on hallituksen talouspolitiikan nautittava myös kansainvälistä luottamusta. Ulkomailla-kin tulkitaan talouspolitiikkamme linjan valinta. Oliko se väärä vai vähemmän väärä?

Joka tapauksessa kansainväliset markkinat odottavat nyt vahvoja signaaleja eli näyttöjä onnistumisesta katkaista Suomen taloudellinen syöksykierre. Epätietoisuus tulopoliittisten sopimusten lopullisesta sisällöstä ja kohtalosta (näkemysten ristiriita) pitää jatkuvaa epävarmuutta yllä. Kun Kalevi Sorsan tupon kohtalo ratkeaa marras-joulukuun vaihteessa ja eduskunta ehtinee päättää budjetin vasta joskus tammikuussa, epävarmuutta ja korkeita korkoja riittää yli vuodenvaihteen.

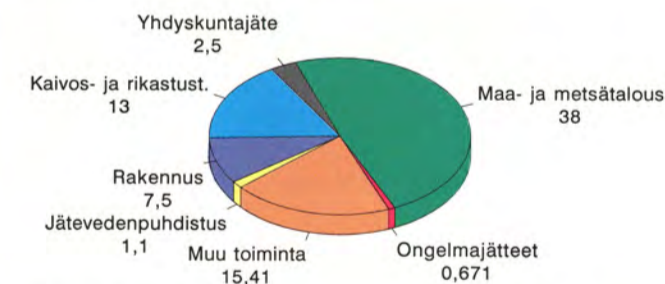
Tärkeintä on Kalevi Sorsan tupo-esityksen hyväksyminen. Tulosopimus ei tosin riittävästi toimi pääomavaltaisen metsäteollisuuden kilpailukyyn kohtajana. Anti suuntautuu eniten työvoimavaltaisille palveluololle.

Ylipäättänsä näyttävät hyvät uutiset karttavan metsäteollisuutta. Hintataso tärkeissä tuoteryhmissä on jatkuvasti laskeva. USA:n dumping-syytteissä on välierä hävitty. Monelle yritykselle kellot alkavat jo lyödä kohtalokkaita minutteja. Rahat loppuvat. Eikä ihme, sillä metsäteollisuuden kotimaan nettotulos rahoituserien jälkeen jäänee kuluvaan vuonna noin 6 miljardia markkaa miinuspuolelle.

Ympäristöön
suojelun

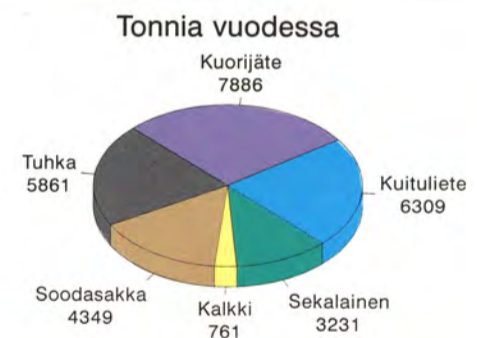
Kiinteät jätteet

Jätteiden kertymä 1984 Kokonaismäärä Suomessa (milj. tonnia)

Lähde: Ympäristöministeriö

Jätejakautuma Kymin Paperiteollisuus Oy

Kaikessa inhimillisessä toiminnassa syntyy jätettä. Kaikki hyödykkeet päätyvät jossakin vaiheessa jätteeksi. Oman elämäni, vajaan neljäkymmenen vuoden aikana, olen seurannut miten esimerkiksi kotitalouksien jätemäärät ovat lisääntyneet.

Lapsuudessani kaatopaikka-astian täytyminen vei useita vuosia, valtaosa kotitalousjätteestä joko poltettiin tai kompostoitui. Jokunen säilykepurkki ja pullo päätyi kaatopaikalle. Nyt jätehuoltoyritys hakee viikottain pullean jätepusin.

Suomessa yhdyskuntajätettä kertyi vuonna 1984 ympäristöministeriön tilaston mukaan 2,5 miljoonaa tonnia vuodessa. Eli noin 500 kg asukasta kohden.

Suurin osa Suomen reilusta 78 miljoonan tonnin kokonaisjättemäärästä on maa- ja metsätaloudesta syntyvä 38 miljoonan tonnin erä, joka koostuu lähinnä puun korjuujätteestä ja oljista. Tästä valtaosan voi kuitenkin laskea olevan hyötykäytössä. Puun korjuussa metsään jäävät havut ja risut ovat viherlannoitusta ja tulevat luontaisesti kiertoan muuttuttuaan mullaksi.

Toinen suuri osuus on kaivos- ja rikastustoiminnan tuottamalla sivukivijätteellä. Tosin sitäkin käytetään mm. maanrakentamisessa. Rakennustoiminta tuottaa myös merkittäviä määriä esimerkiksi jätemaata ja purkujätettä. Näistä ai-

nakin viimeksi mainitun sisältämä puutavara tulisi ohjata vaikka energiantuotantoon.

Kiinteät jätteet ja Kymi

Kymin Paperiteollisuus Oy tuottaa hienopapereita yli 500 000 tonnia vuodessa sekä valmistaa siihen tarvittavan sellun ja valkaisu- ja kemikaalit. Tuotantoa varten vuodessa tavitaan raaka-aineita yli miljoona tonnia kuiva-aineena laskeutuneena.

Tuotettu paperimäärä vastaa suomalaisten kulutustasolla mitattuna 2,5 miljoonan ihmisen vuotuista paperin kulutusta. Kiinteää jätettä syntyi vuonna 1990 noin 28 000 kuiva-ainetonnina, eli reilu 2 prosenttia tehtaille tulleesta raaka-ainemäärästä. Samansuuruisen yhteiskuntajättemäärä syntyy Suomessa keskimäärin Kouvolan ja Kuusankosken asukkaiden tuottamana.

Oheisessa kuvassa on esitetty vuonna 1990 kaatopaikalle kuljetetun kiinteän jätteen jakautuma Kymin Paperiteollisuudessa. Tämän lisäksi ongelmajätteet on toimitettu ulkopuoliseen käsittelyyn, pääasiassa Ekokemille Riihimäelle.

Suurimmat kaatopaikalle päätyneet jättejakeet ovat olleet paperitehtaan jätevedestä erotettu kuituliete, noin prosentin verran paperituotannosta, sellutehtaan kuorimateriaalin poltossa syntyvät tuhka ja soodasakka.

Haasteena jätemäärän edelleen pienentäminen

Metallin talteenotto on toiminut tehtailla jo pitkään. Kuoresta ylivoidun suuri osa poltetaan energian tuottamiseksi ja kuorituhtakastakin jo suuri osa toimitetaan edelleen maanparannus-

aineeksi viljelyyn.

Sekalaisen jätteen osalta tavoitteena on ollut saada kaikki polttokelpoinen jäte Voikkaalla sijaitsevan jätemurskaimen kautta polttoaineeksi. Vielä on kuitenkin runsaasti mahdollisuuksia pienentää jätemäärää huolellisemmalla toiminnalla ja lajittelulla.

Prosessin tehokkaalla hoidolla voidaan vaikuttaa merkittävästi karkaavan raaka-aineen määrään paperinvalmistuksessa. Niinpä nykyisin syntyvän prosentin jätemäärän pienentäminen onkin ehkä haasteellisin tavoite, kun pyrimme pienentämään kiinteän jätteen määrää.

Kymi on lähtenyt mukaan laajaan PREPARE-hankeeseen, jossa tutkitaan jätevirtojen kulkua ja kierrätyksen tehostamista. PREPARE-hanke on osa yhteis-eurooppalaista EUREKA-projektia, jossa tavoitteena on jo tuotannon syntypaikoilla vaikuttaa jätteen

määrään sekä tehostaa jätteiden hyötykäyttöä.

Niinpä tällä kertaa haastankin kaikki kymiläiset omalta osaltaan jätteen vähentämistalkoisiin!

Harri Jussila

Artikkelin kirjoittaja on Kymin Paperiteollisuus Oy:n ympäristösuojelupäällikkö.

Voikkaan vesivoimalaitoksen käyttöönotto meneillään

Voikkaan uuden vesivoimalaitoksen 2-koneiston käyttöönotto on parhaalla käynnissä. Turpiinin ja generaattorin mekaaninen koekäyttö alkoi loka-kuun alkupuolella.

Aluksi kojeiden ja laitteiden koekäytöt ja tarkistukset tehtiin vesiteiden ollessa vielä kuivina. Marraskuun alussa koneiston vesitiet sulkevat padot purettiin ja vesikoekäyttö alkoi. Ensimmäisen kerran koneistoa pyöritettiin 5. marraskuuta. Kaikkiaan erilaisia kokeita koekäytön aikana on koneistoa kohden noin 140. 2-koneisto kytketään verkkoon marraskuun puolivälissä, minkä jälkeen alkaa tuotannollinen koekäyttö.

Hieman myöhemmin valmistuvan 1-koneiston osalta tehdään viimeisiä asennustöitä ja varusteiden virityksiä. Mekaaninen koekäyttö alkoi marraskuun alussa.

Laitetoimittajat vastaavat laitoksen käyttöönotosta, heidän apunaan on voimalaitoksen oma käyttöhenkilöstö. Kymmene Oy:n puolesta käyttöönottopäällikkönä toimii Raimo Puranen, jonka lisäksi turpiinin ja mekaanisten laitteiden käyttöönottoa valvoo projekti-insinööri Paavo Floman, generaattoreita sähkötekniikko Pekka Pollari sekä sähkö- ja automaatiojärjestelmiä sähkötekniikko Pentti Lindström. Työmaan vahvuus on parhaillaan nelisenkymmentä henkilöä.

Koekäyttö on projektinvetäjä

Voimalaitoksen 1-koneistolle tehtiin viimeisiä asennustöitä marraskuun alussa. Vasemmalla koneasentaja Hannu Pelkonen ABB:ltä, käyttöönottopäällikkö Raimo Puranen ja sähkökoneasentaja Ari Mäkelä ABB:ltä.

Harri Pousin mukaan mennyt aikataulun mukaan. "Isompia yllätyksiä ei ole tullut ja laitosta tulevaisuudessa käyttävän oman henkilöstön osallistuminen käyttöönottoon on osoittautunut oikeaksi

ratkaisuksi", hän arvioi.

Voimalaitosrakennus on pieniä viimeistelytöitä lukuunottamatta valmis. Rakennusaikana voimalaitoksen vesikanavat joesta erottaneet patokannakset on louhittu ja

viimeiset louhokset poistettiin joesta marraskuun alussa.

Valmistuttuaan voimalaitos tulee Eläke-Värman omistukseen. Laitoksen tulevasta käytöstä vastaa Kymmene Oy:n voimaosasto.

Biologisen puhdistuksen tehoa tutkittiin

Kolme vuotta kestänyt metsäteollisuuden jätevesien biologisen puhdistuksen tehostaminen (MEBITE) -projekti on saatu päätökseen. Projektin tavoitteena oli löytää tavat korjata ja tehostaa olemassa olevien metsäteollisuuden aktiivilietelaitosten toimintaa. Lisäksi on kehitetty uusia osaprosesseja.

Suomen puhdistamoista tutkittiin lähes puolet. Osin tulokset ovat yleistettävissä, mutta useimmiten puutteet ja parannusmahdollisuudet ovat laitekohtaisia. Olemassa olevien laitosten huonon toiminnan syiksi osoittautuivat mm. etuselkeytyksen huono toiminta, puutteet jäteveden laadun ja määrän tasauksessa sekä lämpötilan riittämätön säätö ja hapen syötön riittämättömyys.

MEBITE-projektin aikana saatuja tietoja pystyttiin hyödyntämään myös Kymin Paperiteollisuus Oy:n Kuusanniemen biologisen puhdistamon mitoituksessa, esim. jälkiselkeytyksaltaiden osalta. Tutkimustietoa on käytetty hyväksi myös laitoksen ajon hienosäädössä. Tämän takia em. ongelmilta on ympäristönsuojelupäällikkö Harri Jussilan mukaan vältytty.

MEBITE-projekti käynnistettiin Oy Keskuslaboratorion ryhmittäilytyönä vuonna 1988. 7,6 miljoonaa markkaa maksavassa hankkeessa olivat mukana lähes kaikki Suomen metsäteollisuusyritykset ja TEKES, jotka ovat maksaneet pääosan kustannuksista. Myös tulosten hyödyntäjät, kuten laitetoimittajat ja konsulttiyritykset, ovat rahoittaneet työtä.

Aktiivilietelaitoksille kehitettiin myös uusia osaprosesseja mm. fosforin uusi lisäystapa, joka pienentää puhdistamolta karkaavaa fosforimäärää. Lisäksi kehitettiin selektorin aktiivilietelaitoksen ilmastuksen alkuun parantamaan jäteainesten sitoutumista laskeutuvaan aktiivilietteeneseen.

Menetelmät on otettu tuotannolliseen käyttöön. Lisäksi kehitettiin menetelmää nykyisin aktiivilietelaitoksen läpi menevien aineiden poistamiseksi. Biolietteen uudesta käyttötavasta etuselkeytyksen tehon nostajana on vireillä patenttihakemus.

Naukion taloja tarjotaan myyntiin

Länsi-Naukiossa Kuusankoskella sijaitsevia Kymmene Oy:n paritaloasuntoja tarjotaan myyntiin niissä asuville vuokralaisille.

Yhtiö on lähettänyt asukkaille tiedotteita, jossa tiedustellaan vuokralaisten kiinnostusta asuntojen oston. Asunnon ostamatta jättäminen ei vaikuta voimassa olevaan vuokrasuhteeseen.

Alueella on yhteensä 33 paritaloasuntoa, joiden koot ovat 60-70 neliömetriä. Talot on rakennettu 1920- ja 1950-luvuilla. Asunnot ovat kiinteistöjä, sivutien varrella sijaitsevilla taloilla on yhteinen tontti ja muilla oma.

Talot ovat kunnoltaan tyydyttäviä. Alueen kunnallistekniikkaa on uusittu ja tonteille on rakennettu uusia vajoja.

Puhelinvaihteet yhteiseen verkkoon

Joulukuun 12. päivä merkitsee uutta askelta konsernin puhelinliikenteessä. Tällöin kytetään yhtiön kolmen paikkakunnan puhelinvaihteet yhteiseen verkkoon.

Mukana ovat konsernin pääkonttorin vaihteet Helsingissä, Kymin Paperiteollisuuden vaihteet Kuusankoskella ja Schauman Woodin Lahden vaihteet. Kaukas on mukana Voikkaan osalta.

Vaihdeverkko tarjoaa puhelinliikenteen käyttäjille parantuvia palveluja. Tärkein muutos on toimipaikkojen välisen puhelinliikenteen helpottuminen: muille paikkakunnille soitetaan alanumeroita käyttäen samalla tavalla kuin oman toimipisteen sisällä. Toiminnosta on saatu esimakua jo aiemmin Kymin ja Kaukas välisessä liikenteessä, vaikka ratkaisuna ei ollutkaan vaihdeverkko.

Myös puheluiden siirto ja välityskäytöksi paikkakuntien välillä tulevat mahdollisiksi. Sen sijaan jonotus toisen vaihteen piirissä olevaan alanumeroon ei toistaiseksi onnistu.

Paljon puhelinta käyttävät henkilöt antavat arvoa puheluiden nopeammille kytketymsajoille. Yhtenä ajatuksena vaihdeverkon palveluiden kehittämisessä on 'suurkäyttäjien' työn helpottaminen.

Matkapuhelinten käyttö tehostuu

Uudistuksen yhteydessä matkapuhelimit liitetään vaihteen alanumeroihin siten, että sisäisessä käytössä matkapuhelinnumero on sama kuin henkilön alanumero. Tämä tapahtuu ns. Privatel-palvelun avulla. Toimintaa on kokeiltu hyvin tuloksin Kuusankoskella elokuusta alkaen.

Puhelut saadaan siirtymään automaattisesti matkapuhelimeen. Toiminto on samanlainen kuin tuttu soiton siirtyminen alanumerosta toiseen.

Soittaminen alanumerosta matkapuhelimeen yksinkertaistuu siten, että ensin näppäillään suuntanumero 83 ja sen jälkeen henkilön alanumero.

Soitto NMT-puhelimesta vaihteen alanumeroon tehdään puolestaan siten, että valitaan suuntanumero 33 ja sen jälkeen alanumero.

Numerot pysyvät lähes ennallaan

Suunnittelun tavoitteena on ollut pitää konsernin sisäiset puhelinnumerot mahdollisimman lyhyinä ja muutokset nykyisiin käytössä oleviin alanumeroihin mahdollisimman vähäisinä.

Tärkeänä on pidetty myös sitä, että vaihdeverkko ei aiheuta muutoksia yhtiöstä ulospäin näkyviin puhelinnumeroihin. Verkon ulko-

puolelta soitetaan entisillä numeroilla.

Periaatteeksi on valittu ns. suljettu numerointi. Se tarkoittaa, että verkkoon liitetyissä vaihteissa ei saa esiintyä päällekkäisiä alanumeroita. Soittaminen kaikkialla vaihdeverkossa tapahtuu alanumeroita käyttäen ilman suuntanumeroita.

Suljettu numerointi pystytään toteuttamaan melko vaivattomasti, koska tärkeimpien paikkakuntien numerosarjoissa ei ole kovin paljon päällekkäisyyksiä.

Toimipaikkojen alanumerot

Konsernin pääkonttorissa, Helsingissä, siirrytään kolminumeroisista puhelinnumeroista nelinumeroisiin. Muutos toteutetaan siten, että nykyisten numeroiden eteen lisätään numero 5. Uudet numerot ovat väliltä 5200-5699.

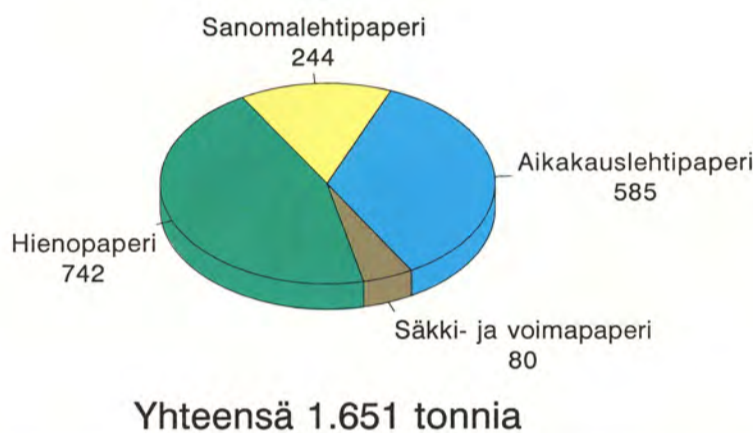
Lisänumero 5 on vain sisäisessä käytössä. Ulkopuolelta soittaessa numerot pysyvät entisinä.

Kuusankosken ja Voikkaan numerot pysyvät entisellään ja ne muodostavat sarjan 2000-3699.

Lahdessa tapahtuu vastaava muutos kuin Helsingissä. Nykyisten kolminumeroisten alanumeroiden eteen liitetään sisäisissä puheluissa numero 6. Numerot ovat väliltä 6200-6499. Ulkoapäin soittaessa numerot pysyvät Lahdessaakin entisinä.

Konsernin tulos heikkeni

Paperin tuotanto Tammi-elokuu 1991 (1.000 tonnia)

Kymmene-konsernin touko-elokuun tulos oli selvästi heikompi kuin ensimmäisellä vuosikolmanneksella. Tulosta heikensivät ennen muuta alhaisempi paperiteollisuuden käyntiaste ja kasvaneet pääomakulut. Paperiteollisuuden käyntiaste oli 83 prosenttia oltuaan tammi-huhtikuussa 90 prosenttia.

■ Tammi-elokuun liikevaihto laski edellisvuoteen verrattuna 6 prosenttia ja oli 8 531 Mmk.

Konsernin tulos rahoituserien jälkeen oli 634 Mmk tappiollinen eli 919 Mmk heikompi kuin vastaavana aikana viime vuonna. Tulos ennen tilinpäätössiirtoja oli 617 Mmk tappiollinen. Rahoitustulos oli 192 Mmk (924 Mmk tammi-elokuussa 1990).

Käyttökate oli 1 144 Mmk (1 496 Mmk) ja suhteessa liikevaihtoon 13,4 prosenttia (16,5%). Eniten käyttökatemarginaali laski sellu- ja paperiteollisuudessa, joka muodostaa kolme neljäsosaa konsernin liikevaihdosta. Myyntihintojen lasku alensi käyttökateä yhteensä noin 250 Mmk ja alentunut käyntiaste yhteensä noin 150 Mmk.

Pääomakustannukset olivat 567 Mmk suuremmat kuin vuosi sitten. Suunnitelman mukaiset poistot olivat 809 Mmk (688 Mmk) ja nettoraahoituskulut 969 Mmk (523 Mmk), josta valuuttakurssitappioiden osuus oli 163 Mmk (voitto 30 Mmk).

Konsernin likviditeetti säilyi hyvänä jo viime vuonna sovittujen rahoitusjärjestelyjen ansiosta ja sitä vahvistaa loppuvuodesta Kuusankosken kemianteollisuuden myynti Kymmene Oy:n ja Oy Nokia Ab:n puoleksi omistamalle yhteisryitykselle.

Konsernitaseen omavaraisuus-

aste oli 32 prosenttia (36 %) ja konsernin vastuut 4 314 Mmk (4 811 Mmk).

Konserniyhtiöt

Konsernin paperin tuotanto kasvoi 2 prosenttia kapasiteetin lisäyksen seurauksena ja massan tuotanto laski 1 prosentin. Paperin tuotanto oli 1 651 000 tonnia (1 613 000 t) ja massan tuotanto 1 265 000 tonnia (1 276 000 t). Myyntiosuus oli 64 000 tonnia (109 000 t).

Hienopaperin kysynnän kasvu jatkui suotuisana, joten tehtaiden käyntiasteet säilyivät tyydyttävällä tasolla. Voimakkaan tarjontapaineen ja selluhintojen laskun seurauksena erityisesti päällystämättömän hienopaperin hinnat laskivat.

Aikakauslehtipaperin kysynnän kasvu pysähtyi katsauskaudella ja alkuvuoden kulutus oli lähes viimevuotisella tasolla. Ylikapasiteetin ja kysyntätilanteen vuoksi aikakauslehtipaperin keskihinnat ja paperikoneiden käyntiasteet laskivat.

Sanomalehtipaperin kysyntä kasvoi lievästi Euroopassa, mutta Ranskan kulutus laski selvästi. Tuonin voimakas lisääntyminen Kanadasta ja valmistuskapasiteetin kasvu kiristivät kilpailua aiheuttaen tehtaiden käyntiasteen ja myyntihintojen laskua.

Selluteollisuuden markkinatilanne heikkeni ylikapasiteetin takia selvästi. Seisoikeista huolimatta markkinat olivat tasapainottamat, mikä johti erityisesti pitkäkuituisen havupuusellun myyntihintojen voimakkaaseen laskuun. Lyhytkuituisen lehtipuuosellun markkinatilanne oli vakaampi ja hinnanalennukset suhteellisesti pienemmät. Alhaisten myyntihintojen takia selluteollisuuden tappioluvut kasvoivat.

Levy- ja sahateollisuudessa

markkinatilanne heikentyi selvästi edellisvuodesta. Sahatavaran myyntihinnat laskivat voimakkaasti. Vanerin viimevuotisesta korkeampi myyntihintataso kyettiin säilyttämään ja lastulevyn hinnat vakiintuivat jokseenkin viime vuoden tasolle.

Kymin Paperiteollisuus Oy

Kohtuullisen kysynnän seurauksena yhtiön tuotantolaitosten käyntiaste oli edelleen korkea, joskin edellisvuodesta hieman alhaisempi. Hienopaperitehtaan tuotantotehokkuus nousi ja arkkipaperoiden osuutta pystyttiin kasvattamaan. Sellutuotanto laski lievästi edellisvuodesta.

Myyntihinnat laskivat selvästi edellisestä vuodesta. Kiinteitä kustannuksia pystyttiin säästöohjelmien alentamaan.

Nordland Papier

Yhtiön hienopaperien kysyntä pysyi tyydyttävänä joskin heinäkuussa ilmeni lievä käänne huonompaan. Päällystetyn paperin markkinaosuutta kasvatettiin selvästi. Myös päällystämättömän paperin tuotanto kasvoi PK 4:n käyttöönoton myötä.

Myyntihintoihin kohdistui voimakas paine eikä edellisvuoden tasoa voitu saavuttaa.

Kymmene France

Docelles'n tehtaan päällystämättömien hienopaperien kysyntä jatkui tyydyttävänä toukuuhun, jonka jälkeen tilauskertymä hidastui. Ylikapasiteetin seurauksena myyntihinnat laskivat.

Kaukas

Yhtiön kaikkien päätuotteiden tuotanto laski selvästi viimevuotiseen verrattuna. Myyntihintakehi-

KONSERNIN TULOS, Mmk

	Tammi-elokuu			Vuosi 1990
	1991	1990	Muutos	
SUOMALAINEN TILINPÄÄTÖS				
Käyttökate	1 144	1 496	- 352	2 383
% liikevaihdosta	13	16	- 3	18
Poistot suunnitelman mukaan	- 809	- 688	121	- 1 063
Liiketulos	335	808	- 473	1 320
Nettoraahoituskulut	- 969	- 523	446	- 926
Tulos rahoituserien jälkeen	- 634	285	- 919	394
Muut tuotot ja kulut	88	41	47	- 9
Verot (arvio)	- 82	- 91	9	- 137
Vähemmistöosuus	11	1	10	1
Tulos ennen tilinpäätössiirtoja	- 617	236	- 853	249
Tulos/osake mk	-8,70	2,30	-11,00	3,10

	Tammi-elokuu			Vuosi 1990
	1991	1990	Muutos-%	
LIKEVAIHTO, Mmk				
Kaukas Oy	1 950	2 185	-11	3 210
Caledonian Paper plc	343	343	0	523
Chapelle Darblay	832	639 ¹⁾	30	1 211 ¹⁾
Kymin Paperiteollisuus Oy	1 193	1 337	-11	1 996
Nordland Papier GmbH ²⁾	1 299	1 253	4	1 801
Kymmene France S.A. ²⁾	216	240	-10	362
Wisaforest-konserni	1 031	1 248	-17	1 719
Schauman Wood -konserni	1 360	1 717	-21	2 511
Kymmene Oy, emoyhtiö	1 546	1 907	-19	2 687
Muu liikevaihto ja konsernin sisäinen myynti	- 1 239	- 1 793	-31	- 2 459
Konsernin liikevaihto	8 531	9 076	- 6	13 561

1) 1.4.1990 alkaen

2) Pois lukien toisten konserniyhtiöiden myynti

TULOSKEHITYS VUOSIKOLMANNEKSITTAIN, IAS

	Käyttökate		Poistot Mmk	Nettoraahoitus-kulut Mmk	Muut erät Mmk	Tulos ennen veroja Mmk
	Mmk	%				
I/1990	739	17	300	226	38	251
II/1990	793	16	383	322	20	108
III/1990	751	17	363	394	-58	- 64
I/1991	604	14	379	354	90	- 39
II/1991	528	13	419	625	17	-499

tyksen ja tuotannon supistumisen vuoksi yhtiön myynnin arvo laski selvästi edellisvuotisesta.

Caledonian Paper

Ylikapasiteettitilanne jatkui yhtiön päämarkkinoilla ja LWC-tehdas toimi vajaalla käyntiasteella. Katsauskauden loppupuolella Ison-Britannian markkinaosuutta pystyttiin nostamaan lähemmäs alkuperäisiä tavoitteita. On ennakoitavaa, että markkinatilanteen pohja on saavutettu ja lievä kysynnän kasvu kotimarkkinoilla on edessä.

Chapelle Darblay

Sanomalehtipaperia valmistavan Grand Couronnen tehtaan markkinatilannetta vaikeutti kysynnän selvä supistuminen kotimarkkinoilla, uusi kapasiteetti Ranskassa sekä lisääntynyt tuonti. Nämä tekijät johtivat tuotannon supistumiseen ja myyntihintojen laskuun.

Saint Etiennen aikakauslehtipaperitehdas toimi alhaisella käyntiasteella. Sekä tuotannon määrä että myyntihinnat laskivat edellisvuodesta.

Wisaforest

Sellun yleinen markkinatilanne tuntui voimakkaasti Wisaforestin päätuotesektorilla. Sellutehdas pystyttiin pitämään käynnissä lähinnä konsernin sisäisten toimistusten ansiosta.

Säkki- ja voimapaperien markkinatilanne oli tyydyttävä ja sahataran kysyntä säilyi kohtuullisena myyntihintojen kuitenkin laskiessa.

Pakkauksmateriaalin kysyntä oli ennakoitua vilkkaampaa ja rulla- ja riisikääreitä valmistettiin lähes täydellä kapasiteetilla.

Schauman Wood

Yhtiön levy- ja sahateollisuuden kysyntä laski voimakkaasti

edellisvuodesta lähinnä rakentamisen vähenemisen seurauksena.

Kaikkien tuotealojen tuotanto jouduttiin sopeuttamaan kysynnän mukaiseksi, mikä merkitsi käyttöasteen jäämistä 75 prosentin tasolle.

Nautor

Nautorin valtameripurjevereiden markkinatilanne oli alkuvuodesta vaikea, mutta parani myöhemmin jonkin verran. Tämä antoi edellytykset tuotantokapasiteetin täyskäyttöön katsauskauden lopulla.

Lähiajan näkymät huonot

Metsäteollisuuden näkymissä ei lyhyellä aikavälillä ole nähtävissä paranemisen merkkejä. Sellu- ja paperiteollisuutta vaivaa ylikapasiteetti sekä levy- ja sahateollisuutta heikko kysyntä. Hienopaperin ja hiokepitöiden painopaperin markkinahinnat ovat loppuvuoden aikana selvästi alkuvuoden tasoa alhaisemmat.

Pääjohtaja **Harri Piehl** arvioi Kymmene Oy:n osavuosisikatsauksessa, että konsernin jo pitkään jatkunut toiminnan tehostaminen ja kustannusten alentaminen tähtäävä toiminta vaikuttaa tuntuvasti vasta vuoden 1992 tulokseen. Säästöt kohdistuvat etenkin palkka- ja puukustannuksiin.

Konsernin henkilöstön piirissä on Piehlin mukaan ymmärretty voimakkaasti vaikeutunut taloudellinen tilanne ja osoitettu joustavuutta tehtäessä täysin välttämättömiä sopeutumistoimenpiteitä.

"Toteuttamalla määrätietoisesti ja ajallaan yhtiöiden piirissä yhteisesti tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet, on mahdollista selviytyä metsäteollisuuden kriisistä mahdollisimman vähin vaurioin", Piehl toteaa.

Paavo vaihtaa vapaalle

Yksi aikakausi keskuskonttorilla päättyy, kun kuusikymmentäluvun alusta rakennusta isännöinyt vahtimestari Paavo Kolranen jää eläkkeelle joulukuun alussa.

■ Paavo tuli alunperin yhtiön vartijaksi vuonna 1958, mutta siirtyi silloiseen pääkonttoriin jo seuraavan vuoden loppupuolella. "Hotelin vahtimestarin töitä. Korjailin itse kaikenlaista pientä. Suurempia vikoja sekä huoltotöitä varten hälytin apua tehdasosastoilta."

Pääkonttori oli jo siinä vaiheessa kaukolämmössä. Edellinen vahtimestari joutui myös vastaamaan rakennuksen lämmittämisestä haloilla ja koksilla. Tätä varten panuhuoneessa oli viisi kattilaa.

70-luvun alkuun asti hän myös asui pääkonttorilla, nykyisen puhelinkeskukseen ja kirjoituskeskukseen paikalla sijainneessa vahtimestarin asunnossa. "Työmaalla asuminen ei aina ollut oikein mukavaa. Välillä yhtiön vieraat tulivat vahingossa meille, kun ovemente oli ensimmäisenä ulko-oven vieressä", Paavo muistelee.

Tällöin kaikki vieraat kulkivat päällystyslaitoksen puoleisesta ovesta. Nykyinen pääovi tehtiin

vasta yhtiön 100-vuotisjuhlille 70-luvun alussa.

70-luvulle asti vahtimestarin tehtäviin kuului myös hakea palkkarahat Kuusankosken postista. Tuntipalkkalaisten kahdesti kuussa ja kuukausipalkkalaisten kerran kuussa. "Setelit tulivat postiin Suomen Pankin pakkaamissa metallilaatikoissa, kolikot pahvilaatikoissa. Palkkaosasto pussitti ne ja tehdasosastolta tuli työnjohtaja apulaisen kanssa hakemaan rahat. Kuukausipalkkalaiset noutivat tili-pussinsa itse kassalta."

Ilmapiiri muuttunut

Vuosien myötä pääkonttori on muuttunut keskuskonttoriksi. Ilmapiiri on kuluneen reilun kolmenkymmenen vuoden aikana muuttunut Paavon mukaan melkoisesti. Ihmiset ovat vaihtuneet ja heitä on jonkin verran vähemmän. Parhaimmillaan konttorissa työskenteli noin 160 henkilöä, nykyisin määrä on noin 120.

"Henki on muuttunut välittömämmäksi. Alkuaikoina se oli virkamiesmäisempää ja ruotsalaisuus näkyi voimakkaampana. Joskin itse olen aina tullut hyvin toimeen kaikkien kanssa, mutta tehdasosastoilla asia ilmeisesti koettiin

niin, että pääkonttorilta heitä katseltiin hieman alaspäin", Paavo tuumii.

Työtään Paavo pitää miellyttävänä. Se on ollut vaihtelevaa ja itsenäistä. Erilaisia tehtäviä on ollut satoja, joten olo ei ole käynyt yksitoikkoiseksi. Työn monipuolisuudesta kertoo myös se, että jos jokin järjestely ei ole selvinnyt, sitä on kysytty Paavolta.

Merkittävimpana tapahtumana on jäänyt mieleen yhtiön 100-vuotisjuhlit vuonna 1972. "Se oli melkoinen tapahtuma, jota varten oli kaikenlaisia järjestelyjä ja junailtavaa. Muuten elämä keskuskonttorilla on ollut aika rauhallista. Pieniä vesivahinkoja on sattunut silloin tällöin, mutta ei mitään vakavaa."

Eläkepäivilläkään aika ei tule pitkäksi. Talon ja kesämökin kunnossapidossa riittää puuhaa. Paavon sydäntä lähellä on myös urheilu sekä maanpuolustukseen liittyvä toiminta, jossa hän aikoo olla jatkossakin aktiivisesti mukana.

Paavon jäädessä eläkkeelle hänen tehtävänsä jaetaan konttorihallinnon ja tehdaspalvelun henkilöstön kesken.

Paavo on ollut keskuskonttorin monitoimimies 60-luvun alusta lähtien.

TIMO KUUSISTOLLE TULIRISTI:

Palokuntahenki on tärkeä

■ Kymin teollisuuspalopäällikkö Timo Kuusistolle myönnettiin lokakuun 19. päivänä Suomen Palopäällystöliiton korkein kunniamerkki, Tuliristi. Kunniamerkki myönnettiin merkittävästä valtakunnallisesta palo- ja pelastustoimen hyväksi tehdystä työstä.

Tuliristi-kunniamerkit on numeroitu, Kuusiston saama on numero 37.

Kymin ja Voikkaan tehdaspalokuntien johtamisen ohella Timo Kuusisto on vaikuttanut Suomen Palopäällystöliiton 2. jaoston johtokunnassa kymmenen vuoden ajan 70- ja 80-luvuilla sekä ollut Kymen Läänin Palontorjuntaliiton hallituksen jäsen.

Joulukuussa eläkkeelle jäävän Kuusiston mukaan palokuntahenki ja sen ylläpitäminen ovat tärkeitä. "Tehdaspalokunnat perustuvat vapaaehtoisuuteen. Jos henki on huono, miehet eivät viihdy palokunnassa. Meillä vaihtuvuus on ollut aika pientä, suurin osa miehistä on pitkäaikaisia." Itse Kuusisto on ollut palolaalla 38 vuotta. Ura alkoi Voikkaan Tehdaspalokunnassa vuonna 1953. Kymillä palveluvuosia on kertynyt kaikkiaan 46.

Kuluva vuosi on merkinnyt tehdaspalokunnalle melkoista muu-

tosta. Yli 80 vuotta yhtiön tehdaspalokuntien vastuulla ollut palo- ja pelastustoimi siirtyi Kuusankosken kaupungin palokunnalle vuoden alussa.

"Nykyisin tehdaspalokunta lähtee tehdasalueen ulkopuolelle vain, jos kaupungin palokunnan vahvuus ei riitä. Hälytyksiä on meille tullut huomattavasti vähemmän, lokakuun loppuun mennessä kävimme tehdasalueen ulkopuolella vain viisi kertaa", Kuusisto kertoo.

Kymin Tehdaspalokunta erikoistuu tehdaspaloihin ja vaarallisiin aineisiin. Tehdasalueella oma palokunta toimii ensilähdön palokuntana hoitamalla yksin tehdasosahälytykset, eli hälytykset, joihin lähdetään automaattisesta paloilmotuksesta saadun ilmoituksen takia. Perushälytyksiin, joissa saadaan ilmoitus tulipalosta, tulee mukaan myös kaupungin palokunta.

Teollisuuslaitoksen turvaamiseksi pitää Kuusiston mielestä huolehtia kolmesta perusasiasta: laitokset on varustettava automaattisilla sammutuslaitteilla, käyttöhenkilökunta pitää koulutaa myös alkusammutustöihin ja tehtaalla on oltava hyvin koulutet-

tu tehdaspalokunta.

"Palon alkuketket ovat ratkaisevia. Kolmessa-neljässä minuutissa, joka kuluu palokunnan saapumiseen, ehtii tapahtua paljon, jos kaksi ensimmäistä asiaa ei ole kunnossa. Meillä käyttöhenkilöstö osaa asiansa ja useissa hälytyksissä käyttömiehet ovat sammuttaneet palon alun.

Timo Kuusisto oli vuodesta 1962 lähtien Voikkaan Tehdaspalokunnan oto-palomestari ja vuodesta 1974 lähtien sen päällikkö. Lokakuun alkupuolella Voikkaan TPK kutsui hänet kunniajäsenekseen. 1982 hänen alaisuuteensa siirtyi myös Kymintehtaan Tehdaspalokunta ja Kymmene Oy:n tytäryhtiöitten yhtiöittäminen jälkeen, vuoden 1990 alusta hän on luotsannut Kymin Tehdaspalokuntaa.

"Työ on ollut mielenkiintoinen ja vaihteleva ja siinä on päässyt puuhaamaan erilaisten ihmisten kanssa. Eläkepäivillä on enemmän aikaa tavata lapsia ja lastenlapsia. Olen myös innokas lenkkeilijä ja Lions-työ on lähellä sydäntä sekä aion myös osallistua tiiviisti Kymintehtaan Tehdaspalokunta ry:n toimintaan, joten aika ei käy pitkäksi.

Tehdaspalokunnan ylläpidon lisäksi tuotantolaitokset täytyy Timo Kuusiston mukaan varustaa automaattisilla sammutuslaitteilla. Lisäksi on huolehdittava käyttöhenkilöstön alkusammutuskoulutuksesta. Paloturvallisuutta lisääviä laitteita ovat myös Kuusanniemen paperivaraston uudet vesitykit.

Kuusanniemen paperivaraston paloturvallisuutta lisättiin viime keväänä asentamalla varaston katolle kolme kiinteää vesitykkiä. Jokainen tykki kääntyy 360 astetta ja niiden kantama peittää koko varaston kattopinnan.

Uudistus lisää teollisuuspalopäällikkö Timo Kuusiston mu-

Vesitykkeillä lisää paloturvallisuutta

kaan paloturvallisuutta nopeuttamalla huomattavasti sammutus-

töiden aloitusta paperivaraston katolla, koska vesiletken kuljet-

taminen katolle vie aikaa.

Sisäpuolelta paperivarasto on suojattu automaattisella sprinkleri-sammutusjärjestelmällä.

Aloite tykkien asentamiseen tuli Teollisuusvakuutuksesta ja työ tehtiin samalla, kun Kuusanniemen 1960-luvulta peräisin olevaa palovesiverkostoa uusittiin ja laa-

jennettiin.

Palovesiverkoston metalliputket vaihdettiin muovisiin ja Kymi-joen rannassa sijaitsevalle pumppaamolle asennettiin kaksi dieselkäyttöistä vesipumppua, joiden toiminta ei ole riippuvainen sähkön saannista.

Teksti: Reijo Virta

Kuva

RAKENTAMINEN JÄÄNYT PUOLITIEHEN

Kaakkoon kallistuva Järvi-Suomen allas muodostaa ihanteellisia uittoreite

Paatelan salku (yllä) on kanavan näyttävän. Oikealla taitellijan näkemys valmiista sulusta.

Salpausselkien ja Suomenselän välille sijoittuvassa Järvi-Suomessa vesien osuus pinta-alasta on lähes tarkalleen neljännes. Alueen koskien vesivoimaa käytettiin jo 1500-luvulla hyväksi sahatoiminnassa. Ja mikäpä oli helpompi tapa siirtää jättihonkia sahaukseen kuin uitto pitkin laajaa selkiä.

Kaakkoiseen Suomeen päin kallistuvassa Järvi-Suomen altaassa on kaksi maamme suurinta vesistöä, Vuoksen ja Kymijoen vesistöt. Vuoksen alueella järvien yhteenlasketun pinta-alan osuus on 21 prosenttia, Kymijoen alueella puolestaan 19 prosenttia maapinta-alasta.

Vuoksen vesistölle avattiin yhteys Suomenlahteen Saimaan kanavan kautta jo viime vuosisadan puolivälissä. Kanavaverkoston täydennystyö Vuoksen vesistössä oli täydessä käynnissä samaan aikaan kun Kuusankosken äärellä vasta rakennettiin ensimmäisiä tehtaita.

Kymijoen vesistöä ei ollut yhtä helppoa yhdistää Suomenlahteen kuin Saimaata: vesistö ei ollut täysin yhtenäinen, joessa oli mahtavia koskia ja litiin Pyhäjärven ja Suomenlahden välisen kanavatyön hinta todettiin aina liian kalliiksi.

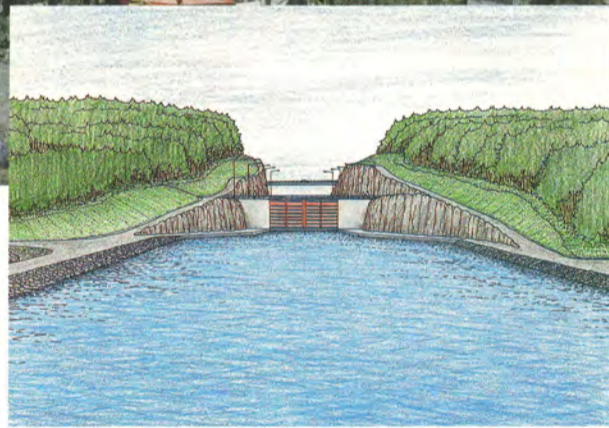
Yläjuoksulla kanavat valmiina

Kymijoen vesistön yläjuoksulla kuitenkin kanavia kaivettiin: Päijänteen ja Kymenvirran välinen Kalkkisten kanava Asikkalassa ensimmäisen kerran jo vuosina 1874-78, itsenäistymisen ensimmäisenä vuosikymmenenä Keiteleen ja Konneveden välinen Neiturintaipale kuten myös Iisveden ja Niiniveden välinen Säynätsalmi, Kiesemän ja Konneveden välinen Kiesimäntaipale sekä Niiniveden ja Kiesimän välinen yli kilometrin Kerkonkoski.

Metsäteollisuuden laajentuessa viime vuosisadan loppupuolella voimakkaasti eri puolilla maata oli luonnollista, että puutavaran hankkijat kulkivat myös Keiteleen ja Päijänteen väliä tutkien kanavointimahdollisuuksia. Alueella oli etelän suuntaan peräkkäin sarja järviä, joita yhdistivät osittain lyhyet virrat, osittain kosket.

Jo vuonna 1874 pidettiin Lahdessa kokous, jossa pohdittiin yhteisuton järjestämistä mainittujen suurien järviältaiden välille. Alueelle perustettiin uittoyhtiö mutta kanavan rakentamiseen ei ryhdytty.

Vasta 1950-luvulla uiton tehostaminen Keiteleen ja Päijänteen välillä otettiin uudelleen esille. Vaihtoehtoisina ratkaisuna poh-

dittiin uittokanavia nipunsiirtolaitoksineen ja autokuljetuksia kannaksien yli.

Erityisen innokkaasti kanavahankkeesta keskusteltiin sen jälkeen kun irtouitto Keiteleen ja Päijänteen välillä lakkasi 1960-luvulla ja puutavaranippuja ko. välillä ryhdyttiin siirtämään rautateitse.

Murrosvaiheen uittoasioissa aiheuttivat niin puunhankintamennelmissä kuin massateollisuuden jalostusprosessissakin tehdyt muutokset. Edellytettiin, että puu kuljettiin tehtaille kuorellisena ja mahdollisimman tuoreena.

Toimikunta ehdotti kanavaa

Vuonna 1965 maatalousministeriö asetti toimikunnan selvittämään nippu-uittoväylän rakentamista. Tavoite oli komea: luoda yhtenäinen nippuväylä Pielavedeltä Keiteleen kautta Päijänteelle sekä Kymijokea pitkin Suomenlahteen. Niin ikään tehtiin selkeä ehdotus Keiteleen ja Päijänteen

välisen nippu-uittoväylän kanavoinnista.

Vuoden 1970 toimintakertomuksessa Kymen Uittoyhdistyksen silloinen uittopäällikkö Tapio Varis joutui kuitenkin toteamaan kanavoinnista, että "ao. virastot ovat kiinnostuneita, mutta toimenpiteisiin on mahdollisuuksia vain pikkuparannusten osalta."

Väriksen seuraaja uittopäällikkönä, uittoneuvos Olli Pesonius vihkiytyi pian Keitele-Päijänne-kanavahankkeen vannoutuneeksi ajajaksi.

Uitto väheni 70-luvun alussa

Tehtaiden nopeasti kasvaneet tuotantomäärät olivat suosineet nopeaa kuorma-autokuljetusta ja vähentäneet 1970-luvun alkupuolella uittomääriä.

Puunjalostusteollisuuden heikot vuodet vuosikymmenen jälkipuoliskolla jyrkensivät edelleen uiton alamäkeä.

Kymen Uittoyhdistyksessä päätettiin itse antaa piristysruiske Päijänteen yläpuolisten vesien ui-

Viisi vie

Keiteleen ja Kuhnamojärven välille rakennetaan Paatelan sulkukanava kohtaan, jossa maakanas on kapeimmillaan. Kanavan pituudeksi tulee puolisen kilometriä. Koska salku sijaitsee kokonaisuudessaan kalliioleikkauksessa, saadaan siitä 120 000 kuutiometriä kalliota käytettäväksi kanavan yli rakennettavan sillan penkereisiin betonin kiviaineksiksi ja kanavaluiskien kiviheitokkeiksi. Kaivettava moreeni, noin 100 000 kuutiometriä, käy osittain betonivaluihin, osittain siltapenkereisiin. Sulkumuurit ovat Paatelassa kallioon harjateräspulteilla ankkuroituja verho-muureja.

Paitsi että Paatela on 7,85 metrin putouskorkeudeltaan kanavan komein, on se myös muuten näyttävä: kalliot kohoavat sulun yläpuolella yli 10 metrin korkeuteen.

Paatelan sulkua seuraava Kuhnamojärvi on Loukeenvirran kapeikon ruoppausta lukuunottamatta luonnoväylää, pituudeltaan noin 4,5 kilometriä. Kuhnamojärven ja Vatanjärven välinen Kapeekoski on luonnontilainen ja voimalaitosrakentamiselta suojattu. Siksi Kapeekosken kanava rakennetaankin Luijanharjun poikki, sivuun koski-uomasta.

"Harju on vettäläpaisevää, joten kanavan kohdalla on pumpaamalla alennettu pohjaveden pintaa. Sen jälkeen rakennetaan betonista maavarainen iso kuralo, johon 10-15 metrin välein tulee liikuntasuojat. Pohjalaatta on jo tehty, loppubetonointi tapahtuu talven aikana", toteaa rakennuspäällikkö Jouni Kaisanlahti.

Kapeekoski on reitille rakennettavista kanavista toiseksi pisin, mutta sulutuskorkeudeltaan pieni, vajaat kolme metriä. Kantatien matala silta joudutaan uusimaan ja rakentamaan lisäksi erillinen kanavasilta luonnonuoman ja kanavan väliselle alueelle pääsemistä varten.

tolle. Pielaveden ja Keiteleen uittokustannuksia siirrettiin väylän alaosan kannettavaksi Pesoniuksen tultua vuonna 1977 uittopäälliköksi. Kun uitto väylän yläosalla saatiin kustannuksiltaan houkuttelevammaksi, lisääntyi uitto myös alapäässä. Lopputuloksena oli yksikkökustannusten halpeneminen kautta koko väylän ja uittomääräen nousu ennen 1970-luvun lopulla.

t: Kimmo Rekemies ja Merenkulkuhallitus

tejä

ehkeää sulkua

Kapeenkoskessa sijaitsee vuonna 1880 rakennettu mylly, jonka vieressä vanhaa uittokulttuuria edustaa kiviarkku, johon irtoutos- ja kiinnitettiin vastuut.

Kapekosken alapuolinen Vatijärvi on muista kanavareitin altaista poiketen varsin matala. Lähes 70 prosenttia kanavahankkeen ruoppauksista tapahtuukin Vatijärven alueella. Kanavan ala-

puolelta.

"Tässä on jouduttu lunastamaan sekä tavallisia rakennuksia että Metsä-Serlan omistama voimala. Minä pidän tällä paikalla työpädon rakentamista kaikkein tärkeimpänä – vaikka se onkin tarkoitettu vain väliaikaiseksi", miettii Kaisanlahti.

Uutta tietä joudutaan rakentamaan kolmen kilometriä ja uusi vesistön ylittävä, 225 metriä pitkä silta kosken alapuolelle. Kylätaajaman sisäiset kulkuyhteydet turvaava kevyen liikenteen silta rakennetaan sulun yli, nykyisen tielinjan kohdalle.

Kuusaankosken alapuolinen Saravesi on lähes kokonaan täyssyvä luonnonväylää. Kuhankoskella puolestaan on luonnonuomassa voimalaitos. Siellä kanava rakennetaan luonnonuoman länsipuolisen niemen poikki olemassaolevaa maastopainannetta noudatellen. Kuitenkin alueella joudutaan siirtämään kanavahankkeen suurin massamäärä eli noin 430 000 kuutiometriä. Ensimmäinen maavarainen pohjalaatta valettiin kuluvan vuoden syyskuussa.

Kuhankoskelta lähdetessä Leppävedellä väylä on jälleen lähes koko 17,5 kilometrin matkalta täyssyvä luonnonväylää. Sen jälkeinen Vaajakosken kanava on hankkeen teknisesti vaikein.

Hankalaksi rakennustyön tekee kanavan perustaminen kalliolle "lähes veden päälle". Vesistö jakautuu kahteen uomaan, jossa toisessa on voimalaitos ja toisessa vanha, käytöstä poistettu voimalaitos tulva-aukkoineen.

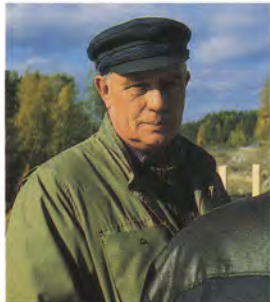
"Rakennettavat työpädot joutuvat täällä suuren virtaaman kohdeeksi. Toisaalta kallioiden louhiminen saaren rannassa on hankalaa läheisyydessä toimivan voimalaitoksen vuoksi. Vaajakoskella joudutaan kalliota injektioimaan veden alla. Kukaan ei voi ennestään, kuinka paljon injektioimassa siinä tarvitaan", miettii Kaisanlahti.

Olli Pesonius siirtyi esittämään asioitaan astetta ylempälle portaalle. Kanavakohteissa kävivät monet ministerit Sorsasta ja Väyrysestä alkaen, poliittisesti kevyemmistä puhumattakaan. Tarvittaessa Pesoniuksen kesäpaikan sauna lämpisi pehmittämään poliitikkojen kovaa pintaa. Apuna poliittisten suhteiden solmimisessa olivat mm. toimitusjohtajat Fredrik Castrén ja Gay Ehrn-

Samanaikaisesti alkoi Pesoniuksen johdonmukainen toiminta kanavan aikaansaamiseksi.

Olli Pesoniuksen pitkä projekti

Alueen kunnansijat ja kansanedustajat vihittiin asialle. Huomattiin, että eduskunta-aloitteita kyllä syntyi, mutta ei poliittisia päätöksiä, vaikka aloitteen alla oli kymmenittäin nimiä.

Kanava on uittoneuvos Olli Pesoniuksen elämäntyö.

Yli 40 kilometrin väylästä kanavaa vain 2 500 metriä

Uittoneuvos Olli Pesonius on nyt tyytyväisenä seurailla miten työ edistyy. Rakennuspäällikkö Jouni Kaisanlahden urakka sen sijaan on vasta puolessavälissä. Ensimmäisen kerran kauhakuormaaja iski moreeniin ylimmällä eli Paatelan sululla 19. toukokuuta 1990. Kanavan tulisi olla liikennöitävässä kunnossa kesäkuussa 1993.

Kaisanlahti selvittelee kanavatoita tultuaan juuri tavanomaisesta neuvottelusta liikenne- ja rakennusministeriön alaisen VPO Zaru-bezhtransstroin edustajan kanssa. Paikkana on merenkulkuhallituksen väyläosaston vuokraama entinen Uittoyhdistyksen työnjohtajan asunto Kuusaankosken kanavan tuntumassa.

Kaisanlahti muistuttaa heti alkuun, että nyt 20 dollaria maksavan öljytynnyrin hinnan tuplaantumiseen ei mene pitkää aikaa. Kolminkertaistunut öljynhinta tuo viimeistään kanavaan yllin kyllin kuljetuksia.

Jouni Kaisanlahti

Hän muistuttaa, että reitin kokonaispituus on 45 kilometriä. Järvialtaden osuus on yli 90 prosenttia eli 42,5 kilometriä, joten uutta kanavaa tarvitaan vajaat 2,5 kilometriä.

Kokonaisputous kanavareitillä on 21,15 metriä. Korkein putouskorkeus, 7,85 metriä, on Paatelan sululla ja matalin, 2,5 metriä, Vaaja-

koskella. Kapekosken kuuluminen koskiensuojelulain piiriin aiheutti sen, että sen alapuolisen Vatijärven vedenpintaa ei voida nostaa ja Luijanharjun poikki joudutaan rakentamaan betoni-pohjainen kanava.

Tukit ja proomut mitoitustapasteena

"Kanava on suunniteltu lähtökohdista kokonaispituudeltaan 100-metrinen Eurooppa II-puskuproomu, jonka suurin leveys on 11,6 metriä ja suurin syväys 3,4 metriä. Tämä laivatyyppi on siitä hyvä, että se voidaan maitinnosuvenee tyypin keulansa ansiosta lastata ilman satamaa."

"Toinen mitoitustapaste on järvillä hinattava noin 300-metrinen nippulautta, jossa voi olla 8 nippua rinnakkain. Lautta jaetaan ensiksi kahdeksi neljän rinnakkaisen nipun jonoksi ja ne edelleen kolmeen osaan sulutusta varten."

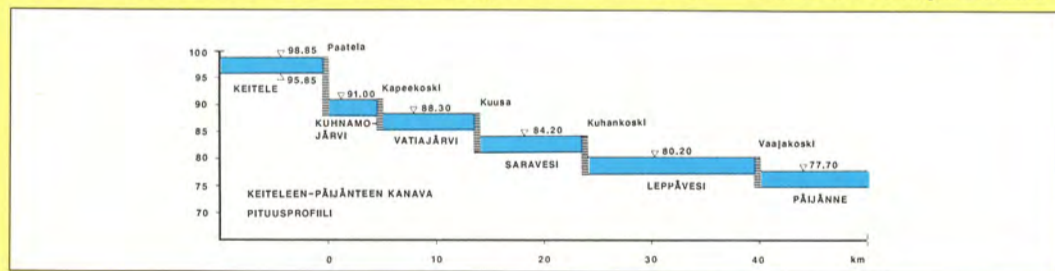
"110 metriä pitkiin, 16 metriä leveisiin ja syväykseltään nelimetrisiin sulkuihin mahtuu tällöin puutavaran lisäksi myös veneitä", selvittää Kaisanlahti.

Koko väylän osalta vesisyvyysdeksi tehdään kolme metriä, joka on puolen miljoonan kuution ruoppauksella mahdollista myöhemmin syventää neljäksi metriksi.

Kaisanlahti pudottelee lisää mitoitustietoa: "Kanavassa pohjaleveys on 25 metriä, järviolosuhteilla väylän leveys on 45 metriä. Alikulkukorkeudeksi tulee lopullisesti kahdeksan metriä, johon korkeuteen kaikki uudet sillat rakennetaan. Vanhojen siltien osalta tehdään vain ne uusinnat, jotka ovat tarpeen 3,5 metrin alikulkukorkeuden saavuttamiseksi."

Paperikoneen uusinnan hintainen hanke

Kanavan kannattavuus perustuu laskelmaan, jonka mukaan raakapuukuljetuksissa saavutetta-

rooth.

Liikenneministeriö asettikin vuonna 1980 työryhmän, joka tutki kanavan vaikutusta mm. alentamalla vuosien 1980-82 aikana rautakanavan rahat valtion subventiolla avulla suunnitellun uittokanavan kustannusten tasolle. Tuloksista oltiin eri mieltä: VR:n, valtiovarainministeriön ja liikenneministeriön mielestä uittoon siirtyisi vain 150 000 kuutiometriä, tvh:n ja metsäteollisuuden mielestä yli puolet enemmän.

Metsäteollisuuden Keskusliitossa Matti Pekkanen oli asiasta kiinnostunut, mutta Metsäliiton kielteinen kanta ei antanut mahdollisuuksia asian voimalliseen eteenpäin viemiseen.

Poliittiset myllyt jauhavat

Asia liikahti hivenen eteenpäin

kun vuonna 1983 muodostetun Sorsan neljännen hallituksen hallitusohjelmassa todettiin mm: "Selvitetään miten vesitieverkoston voidaan edelleen kehittää kansantaloudellisesti tarkoituksenmukaisella tavalla."

Toukokuussa 1985 asiaa käsitellyt talouspoliittinen ministerivaliokunta velvoitti liikenneministeriön seuraamaan puuvirtojen suuntautumista ja päätti ottaa asian uudelleen esille vuoden 1988 budjettia laadittaessa. Liikenneministeriö kuitenkin siirsi hankkeen.

Suomen ja Neuvostoliiton kaupan epätasapainosta tuli kuitenkin kanavahankkeen liikkeelle vängännyt vipu. Kanavahankkeisiin jo perusteellisesti tutustunut ministerivaliokunta pohti kokouksessaan 4. lokakuuta 1988 voitaisiinko idänkauppaa tasapainottaa toteuttamalla hanke bilateraalikau-

va noin 18 miljoonan markan vuotuinen säästö tuottaa 30 vuoden laskenta-ajalla noin yhdeksän prosentin sisäisen reaalkoron lähes 200 miljoonan markan kanavainvestoinnille.

Siihen, että kanavointi maksaa suunnilleen saman verran kuin paperikoneen iso modernisointi, on monta syytä. Pienestä kokonaisputouksesta ja kolmen metrin väyläsyvyydestä johtuen maata ja kalliota joudutaan leikkaamaan vain vajaat miljoona kuutiota eli reilu puolet enemmän kuin rakennettaessa Kuusanniemeen biologista puhdistamo.

Maaperä on niin kantavaa, ettei varsinaisia vakavuusongelmia ole. Kallio on sulkujen kohdalla ehjää ja vesitiivistä. Sulkujen rakentaminen kallioon on kokonaiskustannuksiltaan edullista. Siksi korkeat kalliot olisivat joillakin soluilla halventaneet rakentamista. Toisaalta kallion lähes täydellinen puuttuminen väyläruoppauksista pienentää kustannuksia.

Järvet ovat kanavareitillä kapeita ja suojaisia, joten nippulauttojen hajoamisriski on pieni. Toisaalta kapeikkojen virtaisuus saattaa olla haitaksi.

Kanavan tuottamat kuljetussäästöt on laskettu vain raakapuun kuljetusten osalta. Kanavan aikaansaamaksi matkailutulos arvioidaan 22-23 miljoonaa markkaa, jonka työllistävää vaikutus on 55 henkilötyövuotta. Merenkulkuhallituksen pääjohtajan Kyösti Vesterisen mukaan veneilyn arvo koko Suomessa on noin 310 miljoonaa markkaa.

Jouni Kaisanlahden urakasta on jäljellä vajaat 18 kuukautta, työmaa on parisen viikkoa jäljessä aikataulusta. "Kyllä tämä kuntoon saadaan aikataulun mukaisesti, mutta väkeä ja kampeita tarvitaan jonkin verran lisää." Tällä hetkellä työmaalla on venäläisiä reilut kolmesataa, ensi kesäksi määrä nousee neljänsataan.

pan puiteissa suomalais-neuvostoliittolaisena yhteistyönä. Maiden välisen talouskomission ehdotettua samaa ratkaisua Suomen hallitus hyväksyi hankkeen.

Neuvostoliittolainen osapuoli sai projektidokumentin neuvottelujen pohjaksi 31. lokakuuta 1988, aiesopimus allekirjoitettiin keuhälä 1989, urakoitsijan tarjous tuli Suomeen saman vuoden elokuussa ja urakkasopimus kanavan rakentamisesta allekirjoitettiin 25.1.1991.

"Mielestäni Pekka Vennamo on paras liikenneministeri, mitä Suomella on ollut", myhäilee Olli Pesonius. Puolileikkilään hän heittää ilmaan pohdinnan: "Kekkonen ei koskaan puoltanut kanavan rakentamista. Olikohan tässäkin takana Vennamon suvun poliittisten kalavelkojen maksu?"

Kalevi Rätty on nähnyt yhtiössä monet muutokset

Kalevi Rädyn vapaa-ajan harrastuksiin kuuluu urheiluun lisäksi mm. mehiläistenhoito. Kesän hunajasaaliin purkittamista seuraa tyttärensä Markus Paajanen.

■ Kymin Paperiteollisuus Oy:n asunto-osakeyhtiöiden isännöitsijä Kalevi Rätty on kokenut kolmen yhtiöläisvuosikymmenensä aikana paitsi selvän muutoksen yrityksen henkilösuhteissa, myös metalliteollisuuden tilaustoiminnan kehittymisen, konttoripalvelun muutoksen sekä yhtiön asutustoiminnan hiljaisen alasajon.

60-vuotispäivänsä lähestyessä Kalevi pysähtyi Uutiskymin pyynnöstä pohtimaan, mitä nuo muutokset ovat merkinneet hänelle ja muille. Tässä mietteitä:

"Kun 1960-luvun alussa muutin Pohjois-Karjalasta Karkkilaan, Kymin silloin omistaman Högforsin tehtaan palvelukseen, tulin täysin uudenlaiseen ympäristöön"

"Ääriarvemmistolla oli ehdoton enemmistö valtuustossa ja tehdas oli kauppalassa kaiken keskipiste. Henkilöstöryhmien rajat olivat selviä, toimihenkilöt olivat arvostettuja, jopa kadehdittuja. Nyt ollaan tasa-arvoisempia."

"Ruumiillinen työ oli paljon yleisempää kuin nykyään, mutta työ ei ollut yhtä stressaavaa. Vaikka työ nykyään on kevyempää, on ihmisillä tänä päivänä enemmän paineita."

1960- ja 1970-lukujen vaihteessa Kalevi Rätty joutui usein käymään Kymin Metallin Heinolan tehtaalla. Tehtävänä oli metallin tilausjärjestelmän yhtenäistäminen.

Pieni ja kodikas tehdas sekä kaunis ja viihtyisä kaupunki viihdyttivät Rädyn perhettä ja kun oli

mahdollisuus perustaa koti Heinolaan, jäätin sinne.

"Mielestäni vasta tuolloin, 1970-luvun alussa, metallissa tajuttiin täysin se, että palkan maksavat asiakkaamme. Nähtiin, että kaikki on kiinni siitä, miten asiakkaat luottavat toimituksiimme ja laatumme. Sehän paperinmyynnissäkin tänä päivänä on tärkeintä."

"Boströmin Stena korosti aina, että tilauksen saaminen ei riitä. Laadun pitää olla tilauksen mukainen ja toimituksen tapahtua sovitun aikaan."

Heinolan tehtaan tuolloinen konttoripäällikkö Reijo Kojjärvi oli saanut Kalevi Rädystä hyvän aisaparin konttoritoimintojen hoidossa. Kojjärven siirryttyä konttoripäälliköksi Kuusankoskelle, löytyi luottomiehelle taas uusi haaste.

"Piti perustaa konttoripalveluosasto, keskittää yhden johdon alle ja yhteen pisteeseen tekstinkäsittely, puhelintoiminnat, posti, monistuspalvelut ja lähettitoiminnat."

"Se oli tuolloin tarpeellista, jotta voitiin tehokkaasti ottaa käyttöön uutta konttoritekniikkaa. Nythän monet konttoripalvelun aikanaan antamat palvelut voidaan hoitaa oman työpöydän ääressä."

Kun asuntoasioiden hoitoa järjestettiin uudelleen vuoden 1982 aikana, tarjosi Reijo Kojjärvi jälleen uudentyyppistä työtä. "Tässä tehtävässä voit olla eläkeikään saakka", evästi Kojjärvi uutta

asunto-osakeyhtiöiden isännöitsijää.

"Tämä tehtäväni on ollut kaikista vaikein. Se on ollut myös monipuolinen ja siinä on saanut olla monien ihmisten ja ihmiskohaloiden kanssa tekemisissä."

"On ollut hyvä, että yhtiöllä on ollut tarjota työhön tulevalle ihmiselle myös koti", sanoo Kalevi, joka asui työsuhteasunnoissa vuoteen 1977 saakka, jolloin hankki Ravikylästä omakotitalon.

"Nyt tilanne on muuttunut. Yhtiö ei voi enää osoittaa idyllistä punaista mökkiä, vaikka asuntoja vieläkin välitetään. Yrityksen voimat on nykyään suunnattava paperintekoon. Yhä useammat hankkivat asuntonsa itse tai yhteiskunnan avustuksella."

Asunto-osakeyhtiöiden isännöitsijänä Kalevi on pyrkinyt pitkään vaikuttamaan yhteen mielestään selvään epäkohtaan.

"On käsittämätöntä, että valtiolta ei voi tunnustaa asunto-osakeyhtiöiden ja kiinteistöyhtiöiden lainojen lyhennyksiin käytettävien varojen keräämistä samanarvoisiksi. Kiinteistöyhtiöillä ei ole mahdollisuutta rahastoida lainojen lyhennyksiä, vaan vuokrissa perityt lainan lyhennykset, jotka ylittävät poistojen määrän, katsotaan verotettavaksi tuloksi. Kolmessa isännöimässäni yhtiössä asukkaat maksavat tästä syystä 2-3 markkaa neliöltä kuukaudessa ylimääräistä."

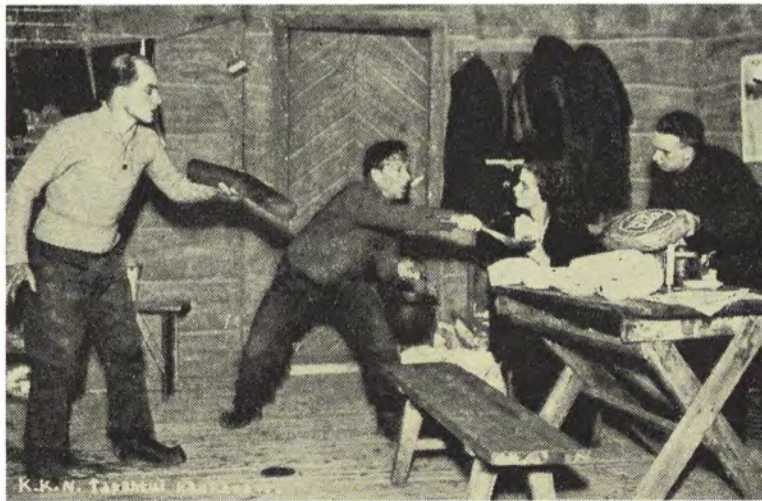
SILLOIN ENNEN

VAKINAINEN TEATTERI PERUSTETTU KUUSANKOSKELLE

Tänä syksynä aloitti Kuusankoskella toimintansa viime keväänä perustettu taidelaitos – Kuusankosken Kansannäyttämö. Kuusankoskella ei tähän asti ole ollutkaan vakinaista teatteria, sillä ne kolme työväennäyttämöä, jotka ovat koettaneet pitää yllä teatteriharrastusta paikkakunnalla, ovat työskennelleet pelkästään amatöörivoimin. Nyt nekin ovat lopettaneet toimintansa, kun tämä uusi teatteri, joka toimii täysin puolueettomalla pohjalla, on yhteisvoimin saatu aikaan.

Kuusankosken Kansannäyttämön johtajana on kokenut tetterimies Viljo Huttunen. Henkilökuntaan kuuluu johtajan lisäksi 5 vakinaista palkattua näyttelijää sekä joukko iltanäyttelijöitä. Teatterin toimintaa tukevat mm. Kuusankosken kunta ja Kymin Oy.

Lokakuun loppuun mennessä oli teatteri esittänyt Valentinin näytelmän "Tapahtui kaukana...", englantilaisen Somerset Maughamin kirjoittaman näytelmän "Päävoitto" ja Berndt Wernerin ilveilyn "Aina on vain yllätyksiä" sekä tilauksesta Agapetuksen farssin "Olenko minä tullut haaremiin?". Marraskuussa oli Leo Fallin säveltämän operetin "Iloinen talonpoika" ensi-ilta.

Kohtaus Valentinin näytelmästä "Tapahtui kaukana ..."

Kymi-Yhtymä N:o 2 . 1938

VOIKKA SAANUT UIMALAITOKSEN

Kuluneen kesän aikana rakennutti Kymin Oy Voikkaalle Kymijoen rantaan uimalaitoksen, jollaista paikkakunnalla on jo kauan kai-

vattu. (...) uimalaitos sijaitsee tehtaitten välittömässä läheisyydessä, mutta kuitenkin tarpeeksi kaukana niistä. Ympäriällä on taaja asutus, joka nyt voi kesäisin käyttää hyväkseen uimalaitoksen suomia etuja ja nauttia sen läheisen hiekkarannan riemuista.

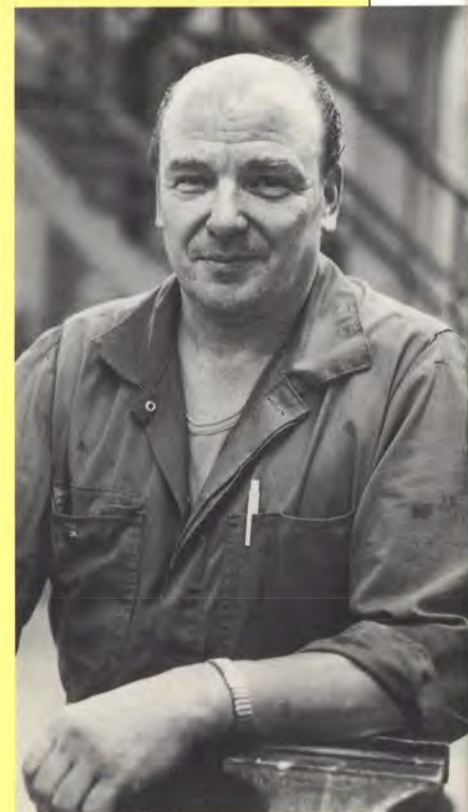
Pertti Kaukolasta vuoden palokuntalainen

Vanhempi sammutusmies Pertti Kaukola valittiin tänä vuonna Kymintehtaan Tehdaspalokunnan vuoden palokuntalaiseksi. Perusteluina palokunnan päällystöstä koostuva raati mainitsi aktiivisen pitkäaikaisen osallistumisen TPK:n toimintaan.

Siviilielämässä muoviasentajana Kuusanniemen muovipajalla toimiva Kaukola kertoo palkinnon tulleen täytenä yllätyksenä. "Mahtava palkintohan se on ja osoitus siitä, että palokuntatyöhön käytetty vapaa-aikaa arvostetaan."

Palokuntatoimintaa hän pitää hyvin mielekkäänä. "Se on vastuullista, mutta myös vaihtelevaa. Edessä oleva tilanne on joka kerta uusi. Vuoden alusta homma on helpottunut hiekan. Kaupungin palokunta hoitaa tehdasalueen ulkopuolelta tulevat hälytykset, joten kaupungin alueen vikahälytykset ja pienemmät lähdöt ovat jääneet pois."

Vuosittain jaettavan vuoden palokuntalainen -kiertopalkinnon lahjoitti Kuusankosken kaupungin palolautakunta Tehdaspalokunnan 80-vuotisjuhlien yhteydessä vuonna 1985.

Pertti Kaukola pitää palokuntatyötä vastuullisena.

OILI VOUTILAINEN 50 V.

"Etenemistä on jo halu etsiä ja kokeilla jotakin uutta"

■ Paperin tuotantotehtävissä ja kolmivuorotyötä tekevää naista pidetään usein vieläkin jonkinlaisena kummajaisena. PK 7:n, PK 8:n ja PK 9:n yhteisellä rullapakkauslinjalla työskentelevä rullapakkaus-koneenhoitaja **Oili Voutilainen** ei pidä työtään eikä työaikaansa naiselle sopimattomana. Eikä hän ole ainoa, sillä hienopaperitehtaan kolmella paperikoneella ja käyttölaboratoriossa on tällä hetkellä yhteensä 25 naista kolmivuorotyössä.

"Kiireisinä aikoina, jolloin pakattavia rullia voi olla jopa 900 vuorossa ja pakkaaminen eri syistä johtuen reistailee, on kotiinlähtö mieluinen tapahtuma. Tästä huolimatta pidän tästä työstä, eikä leipääntymisestä ole tietoaakaan", hän toteaa.

Rullapakkaus-koneella työskentelee vuorossa kaksi työntekijää. "Tämä on kahden ihmisen paikka, yksin tässä ei pärjää. Ja on erittäin tärkeää että nämä kaksi ihmistä tulevat toimeen keskenään", hän lisää.

Käytöntarkkailijasta rullapakkaus-koneenhoitajaksi

Oili Voutilainen tuli Kymin palvelukseen vuonna 1960, mistä lähtien hän oli toiminut käytöntarkkailijana ns. vanhoilla koneilla. Kun vanhojen paperikoneiden toiminta lopetettiin, hän jäi monen muun tavoin ilman työtä. "Halusin jo itsekkin kokeilla, osaanko muuta kuin käytöntarkkailijan työtä. Kun minulle sitten eräänä päivänä ilmoitettiin, että nyt olisi hienopaperissa rullapakkarin paikka vapaana, en edes tiennyt mitä se pakkarin työ on."

Rullapakkaus-koneenhoitajaksi hän siirtyi maaliskuussa 1988. Opin uuteen tehtävään hän sai rullapakkaus-koneen silloiselta hoitajalta **Pauli Hentulta**, joka oli jäämässä eläkkeelle.

Oili Voutilainen naurahtaa olevansa nyt itsekkin todennäköisesti 'eläkepaikalla'. "Jos joskus tulisi halua kokeilla jotakin uutta ja ehkä enemmän haasteita antavaa tehtävää, on sitä ainakaan jälkikäsitellyn puolelta vaikea löytää."

"Tehtaalla vapautuvat paikat hakuun"

Hänen mielestään niin naisten kuin miestenkin pitäisi rohkeasti

hakea tehtaalla vapautuvia paikkoja. "Minä koen jo sen etenemisenä, kun ihminen yleensä haluaa etsiä ja kokeilla jotakin uutta. Ja mikäli työpaikalla on sellaisia vakansseja joita voi hakea, tulisi näille henkilöille antaa mahdollisuus."

Hän toteaa kuitenkin, että tämän toiveen toteutuminen on vaikeaa. Vapautuviin toimiin otetaan tällä hetkellä ne henkilöt, jotka ovat ilman vakanssia. "Tämä on aivan oikein, mutta toivon että tulevaisuudessa vapaaksi jäävät toimet laitettaisiin talon sisällä yleiseen hakuun. Miehillä ja naisilla olisi näin mahdollisuus edetä ja saada lisää motivaatiota työhönsä."

Oili Voutilainen tunnetaan aktiivisena ammattiyhdistysnaisena. Hän on antanut äänensä kuulua myös kunnallispolitiikan saralla.

Hän on ollut mukana Paperiliiton Kuusankosken ammattiosasto 19:n toiminnassa vuodesta 1974 lähtien. Tällä hetkellä hän toimii osastonsa edustajana 100-vuotis-säätiön edustajistossa ja hallituksessa, johdon ja henkilöstön yh-

teiskokouksessa sekä Avustuskas-san hallituksessa.

Naurahtaan hän kertoo vaihtaneensa parin viime vuoden aikana vapaa-ajan harrastuksensa melkein kokonaan. Aikaisempien vuosien tiivistahtinen kokouksissa istuminen matkoineen samoin kuin teatteri- ja konserttiretket ovat jääneet tietoisesti vähemmälle. Tilalle on tullut ulkoilu ja mökkeily.

"Vaikka olen ollut nykyisin vähemmän mukana toimikuntatyössä, seuraan kuitenkin tarkkaan mitä ympärillä tapahtuu."

Hän on erittäin huolissaan tämän hetken lamatilanteesta. Se on kuitenkin tuonut hänen mielestään työpaikoille ainakin yhden ns. positiivisena pidettävän piirteen. "Nyt ihmiset ovat saaneet pontta keskustella asioista. Ei täällä tehtaalla työporukoissa ole ennen liiemmin jutusteltu päivän politiikasta."

Joulukuun alussa 50 vuotta täyttävä Oili Voutilainen aikoo unohtaa merkkipäiväjuhlinnat lähtemällä matkalle.

Oili Voutilainen on pakannut PK 7:n, 8:n ja 9:n paperirulla vaajan neljän vuoden ajan.

Autolämmityspistorasioiden varaukset henkilöstöpalveluun

käyttömaksu marras-joulukuun tilitä seuraavasti: päivä- ja vuorokausipaikasta 60 mk, yö- ja viikonloppupaikasta 30 mk lämmityskaudelta.

Uudet pistokepaikkakortit postitetaan paikanhaltijoille marraskuun aikana.

Lämmityspaikasta luopumisesta on ilmoitettava välittömästi Ky-

min henkilöstöpalveluun, jossa asiaa hoitaa **Tellervo Gardemeister** puh. 2290. Hänelle on palautettava myös lämmityspistorasian avain.

Kuusanniemen ja pääportin paikoitusalueilla on molemmilla 48 ja voimalaitoksen portilla 32 autolämmityspistorasiaa.

Saksassa tiukat säännöt pakkausten käsittelystä

■ Uutiskymi kertoi edellisessä numerossaan Saksaan perustetusta yrityksestä, joka organisoii etupäässä paperipohjaisten rulla- ja riisikäreiden keräilyn painotaloista. Recywrap Recycling GmbH -niminen yhtiö perustettiin vastaamaan osakasyhtiöidensä, mm. Wisapak Oy Ab:n, tuotteiden uudelleenkäsittelystä niin, että käsittely täyttää Saksassa voimaan tulleet pakkausmateriaalin kierrätystäsäädökset.

Saksassa tämän vuoden keväällä annettu asetus erittelee pakkaukset kuljetus-, suoja-, myynti- ja juomapakkauksiksi. Kuljetuspakkaus on tarkoitettu ensisijaisesti suojaamaan tavara kuljetusvahingoilta. Kuljetuspakkauksia ovat mm. kuormalavat, kartongit, kutistemuovit ja vastaavat kääreet. Suojapakkauksia ovat mm. foliot, kartongit ja muut päällykset, jotka suojaavat itse myyntipakkauksia. Suojapakkausta voidaan nimittää myös jakelupakkaukseksi.

Myyntipakkauksiin luetaan kaikki pakkaukset, joita lopullinen käyttäjä käyttää tavarankuljetukseen ja säilyttämiseen ennen tavarankäyttöönnottoa. Pakkauksia, joita käytetään sekä kuljetuspakkauksina että myyntipakkauksina, on käsiteltävä myyntipakkauksina. Myyntipakkausta voidaan nimittää myös yksikköpakkaukseksi.

Kuljetuspakkauksien osalta valmistaja ja myyjä ovat velvollisia ottamaan pakkaukset takaisin käytön jälkeen ja joko käyttämään ne uudelleen tai hoitamaan uudelleenkäsittelyn julkisen jätehuollon ulkopuolella.

Suojapakkaus täytyy joko poistaa ennen tavarankäyttöä tai järjestää loppukäyttäjälle tai järjestää loppukäyttäjälle mahdollisuus suoja-

pakkauksen poistamiseen ja luovuttamiseen liikkeessä tai sen yhteydessä. Suojapakkauksille on järjestettävä uudelleen hyödyntäminen julkisen jätehuollon ulkopuolella.

Uusi pakkausasetus astuu voimaan asteittain ja tuotteittain. Kuljetuspakkausten takaisinoton osalta asetus astuu voimaan 1. joulukuuta 1991.

Suojapakkausten takaisinoton osalta asetus astuu voimaan 1. huhtikuuta 1992 ja myyntipakkausten osalta 1. tammikuuta 1993.

Takaisinottovastuu voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle, kuten Recywrap Recycling -yhtiön tapauksessa on tarkoitus tehdä.

Käytettyjen pakkausten hyödyntämistä ja takaisinottovelvoitteen hoitamista varten ovat kauppa, teollisuus ja pakkausainevalmistajat perustaneet "Duales System Deutschland Gesellschaft für Abfallmeidung und Sekundärrohstoffgewinnung GmbH" -nimisen yrityksen. Yrityksen tarkoituksena on rakentaa kotitalouksien läheisyyteen keräilyverkosto, joka noutaisi käytetyt pakkaukset ja toimittaisi ne edelleen lajittelukeskukseen.

Duales System GmbH:n tunnuksena on pakkauksiin ja keräilyastioihin merkittävä vihreä piste "Der Grüne Punkt". Vihreän pisteen käyttäjät rahoittavat keräilyn maksamalla Duales Systemille pakkauskohtaista maksua.

Ulkomaisten tuotteiden edustajia ja ulkomaisia valmistajia kohdellaan samoin kuin saksalaisia yrityksiä ja näin ollen nämäkin voivat anoa pakkauksien tunnukseksi vihreän pisteen ja maksaa rahastoon pakkausmaksun.

MYYTÄVÄNÄ

Onko sinulla myytävää tai vaihdettavaa?

Yhtiöläinen! Oletko myymässä, ostamassa tai vaihtamassa polkupyöräsi, suksiasi, taloasi, osakettasi, mikroasi tai vaikka lapsen syöttötuolia. Uutiskymi julkaisee ilmoituksesi ilmaiseksi.

Kymiläisten lisäksi Uutiskymillä on laaja jakelu myös yhtiön ulko-

puolella, joten tarjoamamme markkina-alue on laaja.

Toimita ilmoitusteksti Uutiskymmin toimitukseen osoitteella keskuskonttori, **Irma Niemi**. Puhelinnumero on (402) 2173 ja memo NIEMIIR.

Kuusankoski-aiheisia postikortteja myynnissä

Kymintehtaitten Filatelistiklubi r.y. teetti 60-vuotisnäyttelynsä näköispainokset neljästä vanhasta, Kuusankoski-aiheisesta postikortista.

Kortteja on nyt myytävänä 15.11.-20.12.1991. Yksittäinen kortti maksaa 3 markkaa ja neljän kortin sarja 10 markkaa. Kortteja myyvät **Maija Hatvala** keskuskonttorilla, **Esko Eskelinen** Kuusanniemessä (arkkisali), **Juhani Järvi** tietopalvelussa, **Rauno Teitinen** peroksiditehtaalla sekä henkilöstöhallinto Voikkaalla.

Yhtiön ulkopuolella myyjinä toimivat Kuusankosken ja Voikkaan postitoimipaikat. Lisäksi kortteja myydään tempausluon-

toisesti Koskelan aulassa parhaaseen joulukorttien kirjoitusai-kaan keskiviikkona 11.12. klo 11-13. Tällöin Koskelan aulassa on myös nähtävänä **Jorma Varangan** Kuusankoski-aiheinen postikorttikokoelma.

Tennispalloja myytävänä

Henkilöstöpalvelu on työntänyt tennispallovarastojaan. Yhtiöläiset voivat ostaa Slazenger-merkkisiä keltaisia palloja hintaan 36 markkaa/neljän pallon purkki. Henkilöstöpalvelu on avoinna klo 8-12 ja 13-16.30.

Teksti: Pia Lindroos

KOULUTUKSEEN SUUNNITELMALLISUUTTA JA TAVOITTEELLISUUTTA

Tähtäimessä ammattitutkinnot

Metsäteollisuuden Koulutuskeskuksen (METSKO) piirissä suunniteltu ja toteutettu ammattitutkintojärjestelmä pyrkii kohottamaan paperiteollisuuden henkilöstön ammattitaitoa sekä mahdollistamaan pitkäjänteisen koulutus- ja urasuunnittelun. Järjestelmän takana ovat Metsäteollisuuden Työnantajaliitto, Paperiliitto, Teknisten Liitto sekä yritykset. Tutkinto on saanut myös opetushallituksen hyväksynnän.

Tavoite 1: Ammatillisen täydennyskoulutuksen systemaattisuuden lisääminen

METSKO on vuodesta 1985 lähtien järjestänyt ammatillista jatko- ja täydennyskoulutusta metsäteollisuuden henkilöstölle. Koulutusjohtaja **Juha Kauppilan** mukaan täydennyskoulutuksen suunnitelmallisuudessa on yritysten taholla parantamisen varaa.

"Pahimmassa tapauksessa esimies tarkistaa viime hetkellä vuorolistasta, kuka on 'joutilaana', ja koska Tappisella sattuu olemaan vapaapäivä, hänet tyrkätään kursseille. Niin kouluttaja sitten saa eteensä 'tappisia', jotka ääneen ihmettelevät, mihin sitä oikein on jouduttu", kertoo Juha Kauppila.

Uusi tutkintojärjestelmä edellyttää yritykseltä pitkäjänteisempää paneutumista henkilöstönsä kehittämiseen. Kaikkia tehtaan työntekijöitä ei kuitenkaan kannata ajaa tutkintoputkeen. "Ei tästä koskaan tule mitään isojen massojen koulutusputkea", torjuu Juha Kauppila. "Koulutus kysyy firmalta rahaa ja henkilöstöltä vapaa-ajan käyttöä sekä opiskeluintoa."

Tavoite 2: Ammattitaidon portaittainen nosto ja tason nousun mittaaminen

Ammattitutkinnon suorittajaksi hyväksytään henkilö, joka on a) työskennellyt kolme vuotta paperitehtaassa, b) käynyt ammattiopilaitoksen ja työskennellyt vuoden tai c) käynyt sekä ammattiopilaitoksen että yrityksen teollisuusoppilaitoksen. Ammattitutkinnon lähtökohtana on henkilökohtainen opiskelusuunnitelma, jonka koulutettava, hänen esimiehensä ja tehdaskohtainen "opintoneuvoja" yhdessä laativat.

Tutkintojärjestelmä on kolmiportainen: ammattitutkinto, välitaso ja ylempi ammattitutkinto. Koulutettava voi valita ammattitutkinnon päämääräkseen tai vaihtoehtoisesti pitää sitä välietappina ylempään ammattitutkintoon tähdätessään.

Kullakin tutkinnon tasolla on suoritettava pakollisia moduuleja eli osallistuttava tutkintovaati-

muksissa määrätyille kursseille. Näiden lisäksi tutkintoon kuuluu valinnaisia moduuleja, jotka suoritetaan joko kurssityöskentelynä tai itse opiskellen. Esimerkiksi ammattitutkintoa varten on kerättävä 30 pistettä, joista 18 kertyy pakollisista ja loput 12 valinnaisista moduuleista.

"Kursit eivät sisällä pelkkää luento-opetusta, vaan niillä pyritään käytännönläheisyyteen ja vuorovaikutukseen. Ei riitä, että Tappinen käy vain istumassa tunneilla; hänen on myös osallistuttava keskusteluun. Kunkin kurssin jälkeen hänen on lisäksi osoitettava ymmärtäneensä ja omakseen ne asiat läpäisemällä loppukoe", selvittää itsekin kursseja vetävä Juha Kauppila.

"Suoriuduttuaan ammattitutkinnon teoriaosuudesta Tappinen joutuu vielä työkokeeseen. Siinä tenttaajat saapuvat hänen työpaikalleen ja esittävät hänelle kysymyksiä kuten 'missä on vika, jos kone äännelee näin?' tai 'mitä teet, kun syntyy tuollaista raakkaa?' Kun Tappinen on kirjallisesti ja suullisesti osoittanut täyttävänsä ammattitutkinnon vaatimukset, hän saa todistuksensa ja voi halutessaan siirtyä seuraavalle tutkintotasolle."

Tavoite 3: Henkilöstön monitaitoisuuden lisääminen

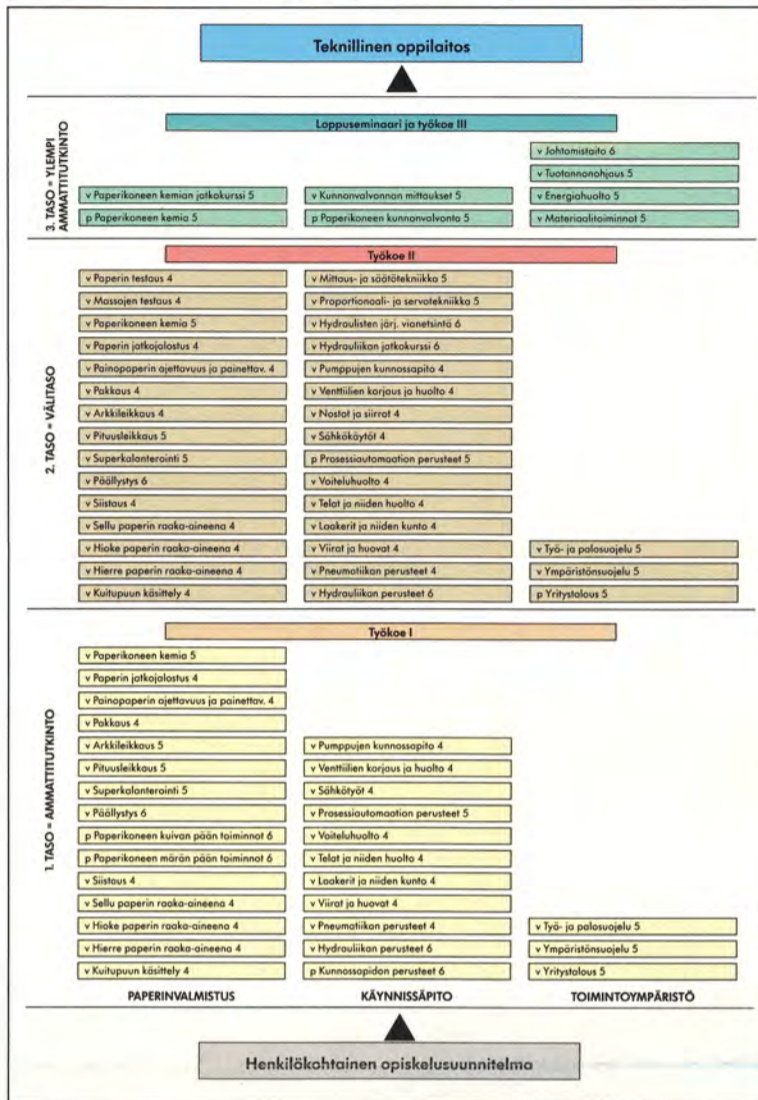
Kullakin tutkintotasolla kurssit jakautuvat kolmeen osa-alueeseen: paperinvalmistus, käynnissäpito ja tehtaan toimintoympäristö. Tutkintovaatimusten mukaan kurssit on suoritettava kustakin aihepiiristä. Tavoitteena on syventää koulutettavan ammatillista osaamista ja monipuolistaa hänen käsitystään tehtaan toiminnasta ja sen ympäristövaikutuksista.

Ammattitutkintoa suorittaessaan henkilön tulee osata omaan työhönsä liittyvät asiat. Välitasolla hänen on tämän lisäksi tunnettava tuotantoprosessissa omaa tehtäväänsä edeltävä ja seuraava työvaihe. Ylempää ammattitutkintoa suorittaessaan hänen tulee periaatteellisella tasolla hallita kaikki paperitehtaan työvaiheet.

"Paperiteollisuuden henkilöstöllä on varmasti kykyjä ja usein halujakin nykyistä monipuolisempaan ja vaihtelevampaan työskentelyyn", arvelee koulutusjohtaja Juha Kauppila. "Ammattitutkintojärjestelmä antaa siihen hyvät eväät."

Tavoite 4: Entistä parempi mahdollisuus urasuunnitteluun

Ammattitutkinnon arvioitu suoritus aika on kolmisen vuotta ja

Paperiteollisuuden ammattitutkintojärjestelmä on rakenteeltaan kolmiportainen: ammattitutkinto, välitaso ja ylempi ammattitutkinto. Kullakin tutkintotasolla

— on saatava kokoon tietty pistemäärä moduuleja suorittamalla eli tenttimällä kurssilla opittua tai kirjoista luettua. — osa moduuleista on pakollisia (merkitty kaavioon kirjaimella p) ja osa valinnaisia (v).

— on perehdyttävä kolmeen osa-alueeseen: paperinvalmistus, käynnissäpito ja toimintoympäristö.

— teoriaopintojen lisäksi on suoritettava työkoke.

ylemmän ammattitutkinnon viisi vuotta. Aiempi osallistuminen METSKON kursseille tai muuhun vastaavaan koulutukseen hyväksyttiin tutkinnon osasuorituksiksi.

"Ensimmäiset henkilökohtaiset opiskelusuunnitelmat on jo laadittu. Opintojaan aloittaville on tähdennetty, ettei tutkinto anna mitään oppiainetta tai automaattisesti avaa tietä yrityshierarkiassa ylöspäin. Sen sijaan ammattitutkintojärjestelmä valmistaa alansa huipuja ja tarjoaa suotuisat urakehitysnäkymät", lupaa Juha Kauppila. "Tulevaisuuden tavoitteeksi voisi asettaa paperiteollisuuden henkilöstön koulutustason kohot-

tamisen siten, että joskus ensi vuosituohannella koneenhoitajiksi pääsisivät vain ylempään ammattitutkinnon suorittaneet."

Juha Kauppilan mukaan ammattitutkinto soveltuu myös astinlaadaksi korkeampaan koulutukseen. "Kasvatustieteilijät sanovat, ettei opiskelu koskaan saisi päättyä. Parhaillaan neuvotellaan siitä, että ylempään ammattitutkinnon suorittanut voisi jatkaa opintojaan teknisessä oppilaitoksessa, missä hän saisi ainakin osan ammatillisista aineista 'anteeksi'. Näin tekniikan paperit voisi hankkia käsiinsä melko vaivattomasti."

KIITOKSET

Lämmin kiitos muistamisesta merkkipäivänäni.

Rainer Sundström

Lämmin kiitos kaikille muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Arska Saarimäki

Lämmin kiitos kaikille teille, jotka muistitte minua merkkipäivänäni.

Jorma Virtanen

Jäätynä vapaalle haluan kiittää pitkän paperimiesurani aikana kanssani työskennelleitä hyvästä yhteistyöstä.

Urho Rantaharju

Kiitos työnjohdolle ja työtovereille muistamisesta.

Yrjö Piira

Kiitokseni päällystyslaitoksen väelle siirryttyäni työelämästä isojen poikien sarjaan.

Heikki Kujala

Kiitokset kaikille merkkipäivääni muistaneille.

Reijo Mauno

Parhaimmat kiitokseni teille kaikille, jotka muistitte minua vaihtessani vapaalle.

Seppo Järnval

Lämpimät kiitokset merkkipäivääni muistaneille.

Jouko Helenius

Kiitokset työnjohdolle ja työtovereille muistamisesta jäätynä pois työelämästä.

Antero Rötö

URHEILUA

Lentopallomestaruus Kymintehtaal

Kymintehtaan lentopallojoukkue voitti Kuusankosken tehtaitten lentopallomestaruuden 30. syyskuuta Urheilutalossa pidetyssä kisassa. Pisteitä voittajajoukkueelle kertyi 4. Toiseksi tullut Voikkaan joukkue sai 2 pistettä ja Kuusanniemen joukkue jäi pisteittä. Parhaina pelaajina palkittiin **Petri Kapiainen** Kymintehtaan joukkueesta, **Jari Kääpä** Voikkaan ja **Ilo Nurminen** Kuusanniemen joukkueesta.

Ottelutulokset: Kymintehtas-Voikkaa 2-1 (46-40), Kymintehtas-Kuusanniemi 2-0 (30-10), Kuusanniemi-Voikkaa 0-2 (6-30).

Sarjataulukko: Kymintehtas 4-1 (4), Voikkaa 3-2 (2), Kuusanniemi 0-4 (0).

Maastajuoksuviestin voitto Voikkaalle

Osastojen välisen maastajuoksuviestin voitti Voikkaan paperitehtaan joukkue ajalla 33.18. Toiseksi tuli Kymin paperitehtaan C-laitoksen joukkue ja kolmanneksi jäivät konttorin viestinviejät. Viesti juostiin Sommelonn rannassa 22. lokakuuta. Matkana oli 6 x 1600 m.

Tulokset: 1. Vo paperi 33,18 (Auvo Kouvo 5.31, Juha Kääriäinen 5.56, Matti Laaksonen 5.43, Jari Eklund 5.39, Antero Ahtiainen 5.19, Olli Luukkanen 5.10). 2. Ky pap C 34.29 (Vesa Parkkinen 5.12, Seppo Haimi 5.53, Aarno Heiskala 6.04, Touko Partti 6.02, Ari Hietanen 5.50, Risto Hietanen 5.28). 3. Konttori 36.49 (Pentti Kantola 5.21, Kalevi Rätty 6.22, Stig-Olof Forsström 6.02, Eero Pasanen 6.04, Kauko Mynttinen 6.14, Mauno Hirvonen 6.46).

Oikaisu

'Kemikaalien käsittelyyn uusia vastuuhenkilöitä' -juttu lokakuun Uutiskymissä oli parissa kohdin virheellinen.

Teollisen käsittelyn ja varastoinnin valvoja Kuusanniemen sellutehtaan alueella IV (jätevesien käsittely, kuivauskone, biolietteen käsittely ja kuorimot) on käyttöinsinööri **Tuomo Lindén** eikä Markku Laaksonen. Kymin ja Kuusanniemen höyryvoimalaitokset kuuluvat energiantuotannon, eivät voimaosaston organisaatioon.

Avustuskassa tiedottaa

Kokouskutsu

Kuusankosken Tehtaitten Avustuskassan varsinaisen kassankokous pidetään torstaina 28. päivänä marraskuuta 1991 klo 18 Voikkaan seuratalossa.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 37 §:ssä mainitut marraskuun kassankokoukselle kuuluvat asiat.

Lisäksi käsitellään kassan hallituksen esitykset kassan sääntöjen muuttamiseksi.

Muutokset koskevat sääntöjen

4, 6, 7 ja 17 §:iä (ns. itsemaksavia jäseniä koskevien sääntösten ottaminen sääntöihin) sekä 13 §:n 1 momentin 3-kohtaa (fysikaalisen hoidon korvauserusteiden alentaminen) ja 13 §:n 1 momentin 8-kohtaa (harkintamahdollisuuden sisällyttäminen sidosten, laitteiden ja apuvälineiden korvaamiseen).

Muutosesitykset ovat jäsenten nähtävissä kassan toimistossa.

Kuusankosken Tehtaitten Avustuskassan hallitus

KUOLLEET

Sigurd Hannén 81 v. (kuolinpäivä 14.10.) ruotsalainen koulu, **Emil Harjula** 93 v. Ky rakennusosasto (19.10.), **Niilo Holm** 69 v. asunto-osasto (10.10.), **Helvi Metsäpelto** 82 v. päälaboratorio (10.10.), **Eino Söderström** 74 v. (1.10.).

MERKKIPÄIVÄT

Rakennusmestari **Kauko Haimi** rakennusosastolta täyttää 60 vuotta 13.12. Merkkipäivänään hän on **matkoilla**.

Työnopettaja **Urpo Nokkanen** Kymin teollisuusoppilaitokselta täyttää 60 vuotta 26.12. **Matkoilla**.

Kalevi Rätty

Asuntoyhtiöiden isännöitsijä **Kalevi Rätty** Kymin konttorihallinnosta täyttää 60 vuotta 5.12. Hän on syntynyt Enossa.

Kalevi Rätty tuli yhtiön palvelukseen v. 1963 Högfors Karkkilan tehtaan laskutus- ja tilauskäsittelyosaston esimieheksi. Vuonna 1970 hän siirtyi Högfors Heinolan tehtaan tilauskeskuksen esimieheksi. Kuusankoskelle Kymin konttoripalvelun päälliköksi hän tuli vuonna 1975 ja nykyisessä tehtävässään hän on toiminut vuodesta 1982 lähtien.

Rädyn vapaa-aikaan kuuluu kiinteästi urheilu: nuorempana kestävyysjuoksu, nykyisin suunnistus ja golf. Hän on kiinnostunut myös ammunasta ja pitkiemat-

kojen hiihdosta. Muista harrastuksista mainittakoon mehiläistenhoito, puutyöt ja puutarhassa ahertaminen. Hän on ollut aktiivisesti mukana vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä eri paikkakuntien reserviläisyhdistyksissä ja -piireissä samoin kuin Reservialupseeri- ja Reserviläisurheiluliitossa.

Kestävyysjuoksu-harrastuksessa ja suunnistuksessa on Enon Kisa-pojilla ollut tärkeä merkitys. Vuosien aikana Nurmeksen Sepot, Joensuun Kataja, Kalevan Rasti, Karkkilan Pojat, Heinolan Isku, Kuusankosken Urheiluseura ja Kouvolan Rasti ovat olleet Rädyn toimintaseuroina niin omakohtaisessa kilpailussa kuin valmennus- ja johtokuntatyöskentelyssä.

Hän on osallistunut innokkaasti yhdistys-, piiri- ja liitotason kisojen järjestämis- ja kilpailutoimintaan. Rätty on saavuttanut lukuisia henkilökohtaisia ja joukkueestaruuksia eri tason kilpailuissa kuten myös SM-kisoissa. Veteraanien MM-suunnistuksessa Norjassa 1986 hän sai pronssimitalin.

Kalevi Rätty on ollut mukana vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä jo yli 30 vuoden ajan. Tällä hetkellä hän on mm. Kymenlaakson piirin sotilasurheiluelimen puheenjohtaja. ResUL:n hallituksen jäsen hän on ollut vuodesta 1977 alkaen ja varapuheenjohtaja vuodesta 1985 lähtien. Sotilasarvoltaan Rätty on yliväpeli.

Kalevi Rätty on saanut Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan mitalin kultaristein v. 1986. Suomen urheilun hopeisen ansio-

mitalin hän sai v. 1980. Hänelle on myönnetty Reservialupseeriliiton pronssinen levyke v. 1962, hopeinen ansiolevyke v. 1970 ja pronssinen ansiomitali v. 1981. Merkkipäivänään hän on **matkoilla**.

Asiakaspalveluinsinööri **Jouko Myllynen** Finnish Chemicals Oy:n Kuusankosken tehtaalta täyttää 50 vuotta 23.12. Hän on syntynyt Viipurissa.

Myllynen on koulutukseltaan puutalousinsinööri. Hän tuli Kymin palvelukseen Hallan sahalle lähetystyön johtotehtäviin vuonna 1971. Vuonna 1973 hänet nimitettiin Hallan sahan koulutus- ja työsuojelupäälliköksi ja vuonna 1977 sahanhoitajaksi. Asiakaspalveluinsinöörinä Kymin kemian tehtaalla Kuusankoskella hän on ollut vuodesta 1986 lähtien.

Jouko Myllynen on toiminut Kotkan Seudun Puumiehet yhdistyksen puheenjohtajana. Hänen vapaa-aikaansa kuuluu veneily ja kalastus.

Varamies **Seppo Pukki** Kuusankosken sellutehtaalta täyttää 50 vuotta 25.12. Hän on syntynyt Noormarkussa.

Seppo Pukki tuli vuonna 1958 Kymin sellutehtaalle, missä hän teki mm. puristinpojan ja vaakaajan töitä. Vuonna 1963 hän siirtyi Kymin rakennusosastolle ja vuonna 1964 takaisin Kymin sellulle. Varamiehenä Kuusankosken sellutehtaalla hän on toiminut vuodesta 1977 lähtien.

Rullapakkausneuvoja **Oili Voutilainen** hienopaperista täyttää 50 vuotta 8.12. **Matkoilla**.

Apurahojen tilitys-aika päätynyt

100-vuotissäätiön vuoden 1991 apurahojen tilitysaika päättyi 15. marraskuuta.

Vielä tilityttämättä jääneiden apurahojen kuitit ja muut tositteet on lähetettävä välittömästi osoitteella: Kymin Paperiteollisuus Oy, Marjatta Käki, keskuskonttori III, 45700 KUUSANKOSKI.

ELÄKKEELLE

Kymin Paperiteollisuus Oy

Kymin paperitehdas
Koneenhoitaja **Tauno Parolahi** (41 palveluvuotta) F-osastolta.

Perustuotanto

Toimiston esimies **Maire Leivo** (40) voimaosastolta, ohjaamopäivystäjä **Pertti Rönkkö** (25) voimaosastolta, turbiinihoitaja **Mauri Vauhkonen** (40) höyryvoimalta.

Kaukas Oy

Voikkaan paperitehdas
Hylsänkäsittelijä **Raili Korpe-lainen** (24) paperitehtaalta, siistijä **Kerttu Lunkka** (8) konekorjaamolta.

JÄRJESTÖT

Paperiliiton Voikkaan os. 36

Osaston pikkujoulujuhla pidetään Voikkaan seuratalossa 6.12.1991 klo 15.00.

Paperiliiton Voikkaan ja Kuusankosken sekä Metalliliiton Voikkaan osaston jäsenet perheineen ovat tervetulleita!

Kulttuuri- ja vapaa-ajan jaosto

Kuusankosken Sähkömiehet os. 74

Osaston syyskokous pidetään Kansantalossa tiistaina 19. marraskuuta 1991 klo 18. Kokouksessa käsitellään: osaston sääntöjen 11 §:n määräämät asiat, työsuojelutoimikuntien, työsuojeluasiamiesten ja ruokalatoimikuntien jäsenien valinnat, asetetaan ehdokas Avustuskassan hallitukseen ym. Kahvitarjoilu.

Toimikunta

Voikkaan Metallityöväen os. 12

Voikkaan Metallityöväen ammattiosasto 12:n pikkujoulu pidetään Sommelossa 30.11.1991 klo 18.00. Ilmoittautumiset ja lisätiedot 24.11. mennessä **Jari Käävälle**

(puh. koti 44118, työ 401 3222) tai **Jorma Hennerille** (puh. koti 48306, työ 401 3222). Tervetuloa!

Kuusankosken Metallityöväen os. 19

Jäsenet tervetuloa! Kuusankosken Metallityöväen ammattiosasto 19 r.y. täyttää 85 vuotta. Osasto viettää jäsenjuhliään 16.11.1991 seuraavasti:

Juhlakokous klo 14.00, ravintola Figaro.

Teatteriesitys Romeo&Julia, Kuusankosken teatteri klo 16.30.

Iltajuhla, ravintola Figaro klo 19.00.

Ilmoittautumiset sekä liput teatteriin ja iltajuhlaan: Tapio Koskinen tai Pekka Manninen, Pekka Pöytä, Hannu Pääkkönen, Harri Laitinen.

Metallityöväen liittokokousvaalit 24.-26.11.1991

Äänestysajat ja paikat:
Sunnuntai 24.11.1991 klo 13.00-17.00 Kuusankoskitalo.

Maanantai 25.11.1991 klo 11.00-12.00 Kni sosiaalitalo.

Tiistai 26.11.1991 klo 11.00-12.00 Kymin konekorjaamo sos.tila ja klo 16.00-18.00 Kuusankoskitalo.

Muista, että vain kunnossaolevalla jäsenkirjalla ja vapaajäsenkortilla voi äänestää.

Toimikunta

HENKILÖUUTISET

Kymin Paperiteollisuus Oy

Tehdaspalvelu

Työsuojelupäällikkö **Pentti Pasasen** ja teollisuuspalopäällikkö **Timo Kuusiston** jäädessä eläkkeelle 31.12.1991 suoritetaan suojeluosastolla seuraavat nimitykset ja tehtävämuutokset 1.1.1992 lähtien.

Suojelupäälliköksi ja Kymin Paperiteollisuus Oy:n lakisääteiseksi työsuojelupäälliköksi nimitetään teknikko **Lasse Koivikko**, 48. Hän toimii myös suojelujohtaja Teuvo Karhun varamiehenä. Koivikko on toiminut suojeluosastolla työsuojeluteknikkona vuodesta 1974 lähtien. Hän raportoi tehdaspalvelun johtaja Teuvo Karhulle.

Teollisuuspalopäälliköksi nimitetään laboratorioesimies **Reino Kinnunen**, 55, kemian teollisuudesta. Hän on toiminut tehdaspalokunnassa palomestarina vuodesta 1983 lähtien. Reino Kinnunen raportoi suojelupäällikkö Lasse Koivikolle.

Vartiopäällikkönä jatkaa **Jari Kannos**, 44. Hän raportoi suojelupäällikkö Lasse Koivikolle.

Merkonomi **Riitta Uotinen** hoitaa tapaturma- ja työsuojeluasioiden lisäksi palosuojeluun ja vartiointiin liittyvät toimistotehtävät **Terttu Sihvolan** siirryttyä 1.10.1991 hienopaperin organisaatioon.

Konttorihallinto

Keskuskonttorin vahtimestari **Paavo Koirasen** jäädessä eläkkeelle 1.12.1991 toimii seuraavissa asioissa

yhdyshenkilönä **Irma Hovén** (puh 2403): keskuskonttorin muutot, huoltotyöt, hävitettävät asiapaperit, avaimet sekä liputusasiat.

Finnish Chemicals Oy

Finnish Chemicals Oy:n tehtaantoimintajohdaksi on nimitetty **Lauri Pälli**, 47, Joutsenon, **Markku Peltari**, 45, Kuusankosken ja **Jorma Virta**, 48, Äetsän tehtaalle. He raportivat tuotantojohtaja Kaj Strandvallille.

Varatoimitusjohtaja Håkan Romantschukille raportivat markkinointi- ja asiakaspalvelupäällikkö Eero Alhoniemi, 51, tuotepäällikkö Urpo Ek, 42, liiketoiminnan kehityspäällikkö Jarmo Savolainen, 37, tutkimuspäällikkö Reijo Seppänen, 47, paperikemikaalit -tulosyksikön johtaja Pertti Parviainen, 52, ja markkinointipäällikkö Juhani Salmi, 56.

Toimitusjohtaja Harri Kalloselle raportivat varatoimitusjohtaja Håkan Romantschuk, 50, talousjohtaja Eero Lahtinen, 54, tuotantojohtaja Kaj Strandvall, 51, hallintopäällikkö Aulis Peltonen, 54, ja ostopäällikkö Taisto Kuusisto, 43.

Schauman Wood Oy

Merkonomi **Erkki Haapalainen** on nimitetty Sasmoo Levy Oy:n hallintopäälliköksi Kuopioon 1. joulukuuta lähtien. Hän on toiminut viimeksi Ovi- ja Vaneriyhtymä Oy:n talousjohtajana. Samasta päivästä Pellosen tehtaiden hallintopäällikkö **Matti Hyrryinen** siirtyy hallintopäälliköksi Heinolaan ja Heinolan tehtaiden hallintopäälliköksi Pelloskeen.

Lasse Koivikko

Reino Kinnunen

Markku Peltari

Eläkeläisille ei joulujuhlaa

Suomen paperiteollisuuden ja myös Kymin Paperiteollisuus Oy:n toiminta on tällä hetkellä raskaasti tappiollista. Vaikea tilanne edellyttää kaikilla tahoilla tuntuja kustannuksien karsimisia. Vain välttämätön pystytään rahoittamaan. Monia hyviä hankkeita sekä toi-

mia ja perinteiksi muodostuneita tapahtumia joudutaan lopettamaan.

Tästä syystä Kymin Paperiteollisuus Oy:ssä on jouduttu tekemään päätös, että perinteisiä eläkeläisten joulujuhlia ei järjestetä.

Riskienhallinnalla turvataan liiketoiminnan jatkuvuus

"Riskienhallinta on hyvin arkista työtä tehtäällä ja hallinnossa. Käytännössä se on erilaisten vahinkoriskien järjestelmällistä ja jatkuvaa tarkastelemista, keinojen etsimistä todettujen riskien vähentämiseksi tai, jos mahdollista, poistamiseksi teknisin ja hallinnollisin toimenpitein", toteaa Kymmene Oy:n riskienhallintajohtaja Henrik Diesen.

■ "Toimintaan kuuluu myös sellaisten riskien vakuuttaminen, joita ei voida poistaa tai pienentää riittävästi. Tähän liittyy tärkeänä tekijänä omalla vastuulla pitäminen eli tietyn suuruisen riskien vakuuttamatta jättäminen."

Toiminnan tavoitteiksi Diesen kiteyttää yrityksen tuloksenteokkyvyn turvaamisen ja siitä huolehtimisen, ettei tilinpäätökseen tule epämiellyttäviä yllätyksiä. Perinteisesti vain vahinkoriskien on katsottu kuuluvan riskienhallinnan piiriin, mutta jako vahinkoriskien ja liikeriskien välillä ei ole kirkas. Eräänlaista 'harmaata aluetta' edustavat Diesenin mukaan mm. luottotappioriskit.

Riskienhallinnan ensimmäisen vaiheen muodostaa riskien tunnistaminen ja analysoiminen. Riskien poistaminen tai pienentäminen puolestaan edellyttää usein investointeja. Riskien hallinnassa joudutaan päättämään, kuinka paljon rahaa yritys on valmis käyttämään sekä mikä on tarkoituksenmukainen ja tavoiteltava suojaustaso.

"Pelkkää yksityistaloudellista optimointia ei voida aina soveltaa. Näin on esimerkiksi työturvallisuus- ja ympäristöriskien kohdalla", toteaa Diesen.

Riskien pienentämisestä Diesen mainitsee esimerkkinä automaati-

tisen sammutusjärjestelmän hankkimisen tehdastiloihin. Riskin eliminointi puolestaan edellyttää tavallisesti luopumista tietyistä toiminnosta. Tapauskohtaisesti harkitaan vaihtoehdot, niihin vuorostaan liittyvät riskit sekä kokonaisuuden kannalta paras ratkaisu.

Periaatteessa kaikki riskit, joita ei voida poistaa, vakuutetaan. Koska paraskaan vakuutus ei korvaa koneiden kulumista, korostuu kunnossapitotoimintojen merkitys jokapäiväisessä riskienhallintatyössä.

Korkealla omavastuulla karsitaan pienet ja jokapäiväiset vahingot korvauksen piiristä. Toisaalta omavastuusta saatava alennus vakuutusmaksuihin on merkittävä. Omavastuun korkeus puolestaan muistuttaa, että vahingontorjuntaan on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota.

Riskienhallinta käsitteenä syntyi USA:ssa 1940-luvulla ja Suomeen se tuli 1970-luvulla lähinnä vakuutusyhtiöiden aloitteesta. Kymin Paperiteollisuudessa riskienhallinta nykyisessä muodossaan käynnistettiin 1980-luvun alkupuolella. Vetäjänä oli silloinen johtava työsuojelupäällikkö Teuvo Karhu, joka myös oman toimensa ohella koordinoi riskienhallintatoimintoja koko konsernissa.

Toiminnalla pitkät perinteet

"On selvää, että toimintaa on harjoitettu jo siitä asti kun teollisuutta on Suomessa ollut, onhan kysymyksessä vain järjestelmällinen vahingontorjuntatyö", muistuttaa Diesen. "Joissakin yrityksissä toiminta ymmärretään pitkälti vakuutus toiminnaksi, toisissa lähestymistapa on 'konesalin lattial-

ta' lähtevä tekninen ajattelu. Itse olen jälkimmäisen kannattaja", sanoo Diesen.

Kymmene Oy:ssä suuntaviivat ja tavoitteet riskienhallinnalle asettaa riskienhallinnan johtoryhmä, jossa puhetta johtaa konsernin hallinto- ja lakiasiaintoimintajohtaja Magnus Ståhlberg. Hänen lisäksi johtoryhmään kuuluvat varatoimitusjohtaja Tapani Lares, varatoimitusjohtaja Jan-Henrik Kulp, kuljetustoimintojen johtaja Kullervo Lehtonen sekä tytäryhtiöiden edustajina johtaja Teuvo Karhu Kymin Paperiteollisuudesta, suojelupäällikkö Ismo Sartiala Kaukaalta, talousjohtaja Johan Högnabba Wisaforestista ja hallintojohtaja Henrik Nordström Schauman Woodista. Sihteerinä toimii riskienhallintajohtaja Henrik Diesen.

Johtoryhmä kokoontuu kaksi kertaa vuodessa. Sen 'työrukkaseina' toimii koordinoitiryhmä, jossa on kaksi edustajaa kustakin kotimaisesta tytäryhtiöstä, paitsi Nautorilta yksi. Koordinoitiryhmän vetäjä on Henrik Diesen. Koordinoitiryhmän työmuodot eivät ole vielä täysin vakiintuneet, mutta se kokoontuu tarvittaessa ja käytännössä useammin kuin johtoryhmä.

Riskienhallintajohtaja valvoo, että riskienhallinta on tytäryhtiöissä organisoitu ja vastuuhenkilöt nimetty, että riskit on analysoitu ja tunnetaan, että suojaustaso ja vakuutukset vastaavat konsernin käytäntöä. "Erityisesti tulee ottaa huomioon 'uudet riskit', kuten esimerkiksi tuote- ja ympäristöriskit", sanoo Diesen.

Konsernin piirissä riskienhallinnan organisaatioita voidaan kehittää yhdessä ja asettaa yhteiset suojaustasoa koskevat tavoitteet.

Niin ikään suojeluteknisiä ratkaisuja voidaan kehittää ja arvioida yhteisesti ja eri yksiköiden välillä voidaan vertailla vahinkojen tiheyttä ja suuruutta koskevia tilastoja.

Konsernissa on mahdollisuus soveltaa korkeampaa omavastuuta ja saada siten suurempi alennus vakuutusmaksuihin kuin mihin ty-

Henrik Diesen

tytäryhtiöillä olisi yksinään. Etua tulee myös konsernin paremmasta neuvotteluasemasta esimerkiksi ulkomaisiin vakuutusyhtiöihin nähden.

Jälleenvakuuttajana Werla

Tämän vuoden alusta toimii Isle of Man -saarella Kymmenen oma ns. captive-yhtiö, jonka nimi on Werla. Se toimii useimpien

konsernin yksiköiden jälleenvakuuttajana. Konsernin jokaisella yksiköllä on vakuutus paikallisesta vakuutusyhtiöstä, esimerkiksi Suomessa Teollisuusvakuutuskes- ta ja Otsosta. Paikallisten vakuutusyhtiöiden kanssa on tehty sopimus, että ne antavat osan vakuutusmaksuistaan Werlalle, joka vastaavasti osallistuu Kymmenen yksiköille sattuneista vahingoista maksettaviin korvauksiin.

Werla toteuttaa osaltaan konsernin riskienhallintaa. Se on eräs tapa lisätä konsernin omavastuuta hallitulla tavalla sekä seurata etenkin ulkomaisten yksiköiden vakuutusmaksuja ja vahinkoja.

Tytäryhtiöissä päävastuu linjaorganisaatioilla

Tytäryhtiöissä riskienhallintatoiminta on organisoitu jonkin verran eri tavoin riippuen paikallisista olosuhteista.

Näiden organisaatioiden tueksi ja toiminnan koordinoimiseksi on kuhunkin tytäryhtiöön nimitetty riskienhallintapäällikkö sekä osasto- ja työpaikkakohtaiset vastuu- ja yhteyshenkilöt.

Kymin Paperiteollisuus Oy:n riskienhallintapäällikkönä toimii tehdaspalvelun johtaja Teuvo Karhu. Vastuu- ja yhteyshenkilöitä on Kuusankosken tehtailla 19. Heidät on nimetty lähinnä tuotanto- ja kunnossapitopäälliköistä.

Riskienhallintaan kuuluvat myös vakuutusasiat. Omaisuus- ja vastuuvakuutuksia valvoo ja ohjaa Kymin Paperiteollisuus Oy:ssä konttoripäällikkö Stig-Olof Lindholm. Hänen apunaan toimii vakuutusasiain johtaja Marjatta Käki, joka hoitaa vahinkojen ilmoittamisen vakuutusyhtiöille.

VOIKKAAN TEHTAAN TERVEHDYTTÄMISOHJELMA VAUHTIIN

Työnantaja ja henkilöstö sopineet henkilöstömäärän supistamisesta

■ Kaukas Oy:n Voikkaan paperitehtaalla ovat työnantaja ja henkilöstö sopineet tehtaan henkilöstömäärän vähentämisestä nykyisestä 1 100 henkilöstä noin 900 henkilöön vuoden 1993 loppuun mennessä. Henkilöstömäärän vähentäminen toteutetaan mahdollisimman nopeasti eläkejärjestelyjen ym. luonnollisen poistuman avulla.

Työnantajan ja henkilöstön kesken on sovittu, että jo ensi vuonna tehtaan palkkakustannukset sopeutetaan uutta henkilöstömäärää vastaavaksi. Tämä merkitsee erilaisten lomautusjärjestelmien mm. kiertävän määräaikaisen lomautuksen toteuttamista tehtäällä. Tässä tilanteessa suhtaudutaan myönteisesti myöskin erilaisiin virka-, opiskelu- ym. vapaisiin. Ensi vuoden ensimmäisellä puoliskolla henkilöstölle tulee ohjelmaa takia noin 15 pakkolomapäivää.

Henkilöstön vähentämisessä ja palkkakustannusäästöjen toteuttamisessa pyritään toimimaan siten, että tehtaan toiminnot eivät kärsi ja että työilmapiiri säilyy korkealla tasolla.

Henkilöstömäärän supistaminen kuuluu osana Voikkaan paperitehtaan tervehdyttämisohjel-

maan, jonka tavoitteena on parantaa tehtaan kannattavuutta panostamalla kaikkiin tehtaan tulosta parantaviin tekijöihin. Tervehdytämistoimia on suunniteltu hyvässä yhteistyössä henkilöstöryhmien kanssa puolisen vuotta. Henkilöstöryhmät ovat hyväksyneet toimenpiteet ja niistä on tiedotettu kaikille Voikkaan tehtaan palveluksessa oleville.

Päälouutusmies Kimmo Kähärän mukaan yhteisesti hyväksytty neuvottelutulos on sellainen, että työntekijät voivat olla siihen suhteellisen tyytyväisiä.

Neuvotteluissa kaikki tehtaan kulut on selvitetty avoimesti työntekijöille, jotka ovat saaneet esittää omia säästökohteita muista kuin henkilöstökuluista.

Yhdessä henkilöstön kanssa on etsitty ja löydetty uusia merkittäviä toimenpiteitä, joilla kohotetaan tuotantomääriä, pienennetään hävikkiä, vähennetään raaka-ainekustannuksia, tehostetaan ulkopuolisia hankintoja, vähennetään kiinteitä kustannuksia, parannetaan paperin laatua jne.

Tehtaanjohtaja Kari Kalliala kertoo, että Voikkaan paperitehtaan toiminta on ollut tappiollista.

Sisäisen tervehdyttämisohjelman tarkoituksena on nostaa tehdas samalle tasolle maan muiden paperitehtaiden kanssa ja luoda edellytykset sen kannattavalle toiminnalle viimeistään suhdanteiden kääntyttyä.

Kallialan mukaan Voikkaan tehtäällä meneillään olevalla sisäisellä Voittaja-koulutuksella on ollut tärkeä merkitys siinä, että henkilöstö on ymmärtänyt tervehdyttämis-toimenpiteiden merkityksen. "Tänä puolen vuoden aikana ei tehtäällä tuotanto eikä laatu ole kärsinyt tervehdyttämis-toimista, vaan kaikki on sujunut todella hyvässä yhteisymmärryksessä."

Tervehdytämisohjelman kokonaisvaltaisella toteuttamisella arvioidaan säästettävän henkilöstöjärjestelyt mukaan lukien 60-70 miljoonaa markkaa vuodessa.

Voikkaan tehtaan sisäinen tervehdyttämisohjelma ei vaikuta muihin Kaukas Oy:n lomautusvaroituksiin, jotka liittyvät markkinatilanteen huononemiseen. Ennakkoarvion mukaan Voikkaan tehdas seisoo kaksi viikkoa joulun tienoilla eivätkä myöhemmätkään markkinatilanteesta johtuvat seikot ole poissuljettuja.

Teknisen myynnin organisaatiota tarkennettu

■ Kymin Paperiteollisuus Oy:ssä on teknisen myynnin organisaatiota tarkennettu vastaamaan myyntiorganisaatiossa tapahtuneita muutoksia. Organisaatiomuutoksen tavoitteena on lisäksi parantaa markkinoinnin mahdollisuuksia nopeasti vaikuttava tuotekehityksen painopistealueiden valintaan. Samassa yhteydessä on määritelty uudelleen tuotannon ja tuotekehitystoimintojen käytännön yhteistyötavat kehityshankkeissa.

Teknisen asiakaspalvelun päällikkö Holger Lassenius siirtyy C- ja MG-yksiköstä paperin markkinoinnin organisaatioon vastuualueenaan yhtiön kaikkien päällystettyjen paperilajien tuotekehitys. PK 7:n päällystettyjen tuotteiden teknisen asiakaspalvelun ja teknisen myynnin lisäksi Holger Lassenius vastaa em. asiasta edelleen myös C- ja MG-yksikön tuotteiden osalta.

Tekninen asiakaspalveluinsinööri Risto Turtaisen toimi- piiriin on liitetty C- ja MG-yksikön tuotteiden lisäksi osallis-

tuminen tekniseen asiakaspalveluun PK 7:n päällystettyjen lajien osalta.

Sekä Lassenius että Turtaisen raportoivat päällystettyjen paperien myyntijohtaja Peter Ahlbomille.

Teknisen myynnin päällikkö Esko Leino vastaa sekä myynnistä että teknisestä myynnistä ja asiakaspalvelusta jäljentävien paperien pohjapapereiden sekä PK 8:n erikoispohjapapereiden osalta.

Teknisen palvelun ja tuotekehityksen päällikkönä kaikkien päällystämättömien papereiden osalta jatkaa Henrik Karlsson. Hänen vastuualueeseensa kuuluu tekninen myynti ja tuotekehitys myös kaikkien kopiopaperilajien osalta.

Tekninen asiakaspalveluinsinööri Lila Hyvärinen keskittyy päällystämättömien rullajien arkkipaperien tekniseen myyntiin.

Esko Leino, Henrik Karlsson ja Lila Hyvärinen raportoivat päällystämättömien papereiden myyntijohtaja Peter Löfgrenille.